



# یک سند تاریخی

گزارش کامل کنگره هیئت مؤسس

کنفدراسیون کارگران ایران

و مصوبات آن

---

از انتشارات هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

---

۲۴ شهریور ۱۳۵۸

## این سند تاریخی

به قهرمانان جانباختهٔ صنایع نفت،

به کارگران شهید کوره‌پزخانه‌ها،

به کارگران شهید کاروانسراسنگی،

به قربانیان نساجی شاهی،

به کارگرانی که در جستجوی کار و نان

طعمهٔ آب‌های خلیج فارس شدند،

به کارگران قهرمانی که در زیر شکنجه و

میدان‌های اعدام به شهادت رسیدند،

و به شهدای گلگون کفن انقلاب اسلامی ایران،

تقدیم می‌شود.

## فهرست

| صفحه | عنوان                         |
|------|-------------------------------|
| ۴    | پیشگفتار                      |
| ۵    | شرکت کنندگان در کنگره         |
| ۵    | صحبت‌های رویس سنی کنگره       |
| ۶    | گزارش "دفتر هم‌آهنگی"         |
| ۹    | گزارش کارگران از کارخانه‌ها   |
| ۱۱   | پیام‌ها                       |
| ۱۲   | بحث پیرامون اساس‌نامه         |
| ۱۵   | اساس‌نامه                     |
| ۲۳   | نامه کنگره بهوزارت کار        |
| ۲۳   | منشور                         |
| ۲۴   | گزارش مالی                    |
| ۲۷   | قطع‌نامه                      |
| ۲۸   | پاسخ بهسئوال‌ها               |
| ۲۹   | سخنرانی نماینده وزارت کار     |
| ۳۱   | صورت‌جلسه انتخابات            |
| ۳۳   | نظری بر کنگره                 |
| ۳۵   | اولین جلسه مشترک              |
| ۳۵   | متن برنامه یک‌ساله کنفدراسیون |
| ۳۸   | نمایشگاه عکس                  |
| ۳۹   | مخارج کنگره و کمک مالی        |
| ۳۹   | انعکاس در مطبوعات             |

## پیش‌گفتار

کارگران قهرمان ایران، پس از سال‌ها ترور و خفقان دودمان ننگین و ضد کارگری پهلوی موفق شدند، بار دیگر به گرد هم جمع شده و با دست‌های توانای خود، پایه‌ی یک تشکیلات سراسری، واقعی و رزمنده را بریزند. کنگره هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران که در محیطی ساده و بی زرق و برق برگزار شد، کنگره-ای فرمایشی و از بالا نبود. از چادر کهنه‌ای که بر سقف آن زده شده بود تا مهم‌ترین تصمیمات سیاسی و اساسی، از چیدن میز و صندلی‌ها تا تهیه چندین سند سیاسی و تشکیلاتی، از تدارک جا و غذا و محل خواب تا تصویب مهم‌ترین تصمیمات و انتخاب رهبری این تشکیلات، همه و همه با فکر خود کارگران، با همت والایشان و با بازوان توانایشان انجام گرفت، رمز پیروزی بزرگ آن هم در همین اصالت و در همین واقعیت بود.

ما این کنگره تاریخی را یک سند زنده و پرافتخار برای کارگران آگاه و مبارز ایران می‌دانیم و اسناد مصوبه این کنگره گواه صادق این مدعاست. ما به سبب اهمیت این اسناد، مجموع مصوبات، گزارش مشروح کنگره و کلیه بحث‌ها و اطلاعات مربوطه را در مجموعه حاضر منتشر می‌کنیم، تا در تاریخ جنبش کارگری ایران ثبت گردد. این مجموعه نه تنها به‌عنوان معرف کنفدراسیون و دست‌آوردهای آن می‌تواند به-عنوان یک سلاح مؤثر تبلیغاتی باشد، بلکه به‌عنوان یک سند آموزشی می‌تواند به رشد آگاهی سیاسی و تشکیلاتی کارگران ایران کمک نماید. باشد که این اسناد به‌عنوان مشعل راهنمای ۳/۵ میلیون کارگر ایرانی، پرچم پیروزمند اتحاد بزرگ ما کارگران باشد.

هیئت دبیران

## شرکت کنندگان در کنگره

غروب چهارشنبه (۷ شهریور ۱۳۵۸) محل کنگره از کارگران و نمایندگان شوراهای و سندیکاها که از شهرستان‌ها آمده بودند، پر می‌شد. کارگران با این‌که یکدیگر را نمی‌شناختند، ولی خواست‌های مشترکشان چنان آنان را به هم نزدیک کرده بود که گویی سالیان دراز یکدیگر را می‌شناختند و با شور و شوق در باره مسائل و مشکلاتی که در کارخانه‌ها با آن روبرو بودند، صحبت می‌کردند. بیش از ۱۰۰ نفر در این کنگره شرکت داشتند که از واحدهای زیر آمده بودند:

پالایشگاه شیراز، سیمان نکاء، خاور رشت، پلاستیران، شهرداری اصفهان، شیر پاستوریزه رشت، کوره آهک‌پزی نکاء، شهرک اکباتان، چوکای رشت، بریجستون شیراز، کارخانه کشمیر کرمانشاه، نمایندگان تراشکاران رشت، ماشین‌سازی تبریز، صنایع چوب رشت، پارس الکتریک، ایران سرعت، صنف خیاط رشت، کوره‌پزخانه‌های محمودآباد شهرری، شرکت سهامی چوب نکاء، نماینده رانندگان سرویس زلیون ایران، یورتان رشت، چاپ مزدک، بلبرینگ ایران (تبریز)، بتون باتیمان، سازمان گوشت، یارلون رشت، تولید ماشین حساب کیانخو، بنزسازی آیدم، نماینده مؤسسين سندیکای جوش‌کاران آبادان.

در ضمن آقای صادقی، مدیر کل امور سازمان‌های کارگری - کارفرمایی وزارت کار به‌عنوان نماینده وزیر کار و آقای نصیری عضو شورای عالی کار نیز در این کنگره شرکت داشتند.

### صحبت‌های رئیس سنی کنگره:

در ابتدای کنگره، آقای نصیری که یک کارگر قدیمی و با تجربه در امور سندیکایی است، به ریاست سنی جلسه انتخاب شد. وی برای شروع کار کنگره سخنانی ایراد کرد که قسمتی از آن به‌شرح زیر است:

"با همبستگی و بازوی توانای ما کارگران، این انقلاب با رهبری قاطع امام خمینی به پیروزی رسید. به‌یاد بیاورید که در امر صنعت نفت که با همبستگی این کارگران که داشتند و دارند، و با آگاهی که خوب می‌دانستند نقطه ضعف امپریالیسم کجاست، با اعتصاب خود چه‌گونه دست امپریالیست‌ها را قطع کردند. اگر صنایع نفت نمی‌خواستند، به این زودی‌ها امپریالیست‌ها و سایر نوکران‌شان دست بر نمی‌داشتند. و سایر کارگران نیز چه‌گونه هم‌آهنگی کردند و متشکل شدند، در مورد اعتصابات، می‌بینیم در ابتدا مسائل رفاهی بود و بعد شکل سیاسی به‌خود گرفت و اعتصابات سیاسی شد و این نتیجه‌ای که امروز می‌بینیم، باید در نظر داشت اگر کارگران همبستگی داشته باشند و متشکل باشند، می‌توانند بسیار مؤثر باشند. در جریانات اجتماعی ما باید شرکت کنیم و بی‌تفاوت نباشیم. در مورد مسائل صنفی خودمان هم همین‌طور. در این موقعیت انقلابی همه با طرز تفکرهای گوناگون می‌آیند به‌ما کارگران خدمتی بکنند، ما کارگران با هوشیاری می‌پذیریم، منتها باید توجه کنیم که انحرافی نباشد، کمک می‌گیریم در مورد مسائل سندیکایی، شورایی و یا هر مورد کارگری دیگر، به هر چیزی که

دفاع از حقوق حقۀ کارگران بکند ما دفاع می‌کنیم، گوش می‌کنیم و به‌کار می‌بندیم". وی در پایان صحبت‌اش برای کنگره، آرزوی موفقیت و پیروزی کرد.

در ابتدای کنگره از فعالیت‌های "دفتر هم‌آهنگی" گزارش داده شد:

### گزارش "دفتر هم‌آهنگی":

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، عناصر فعال و وفادار به‌طبقۀ کارگر که در این بهار آزادی از زیر تیغ کارگرکش محمد رضا شاهی رهایی یافته بودند، مجدداً خواهان تشکیل سازمان‌های صنفی کارگری جهت تحقق بخشیدن به خواست‌های برحق کارگران شدند. این خواست نه فقط برمبنای تمایلات ذهنی این افراد، بلکه ضرورت ادامه انقلاب و خواست توده وسیع کارگران ایران بود.

با حرکت از این خواست کارگران جهت متشکل شدن در سازمان‌های صنفی خود، عده‌ای از فعالین جنبش کارگری که در زمان رژیم طاغوتی مورد تضییقات قرار گرفته بودند، در تماس با فعالین جنبش کارگری در کارخانه‌ها و یا شوراهای و سندیکاها و واقعی کارگران، به این نتیجه رسیدند که می‌بایستی برای متشکل و متحد شدن کارگران قدمی برداشت. این قدم را با ایجاد کانونی که بتوان در آنجا گرد هم جمع شد و دامنه فعالیت را گسترش داد شروع کردند. این کانون به‌نام "دفتر هم‌آهنگی" نام‌گذاری شد. "دفتر هم‌آهنگی" مکانی شد تا نمایندگان کارگران در گردهم‌آیی‌های خود با یکدیگر بیشتر آشنا شده، از وضع کارخانه، کار و مبارزات یکدیگر اطلاع حاصل نمایند، تا از این طریق زمینه را برای وحدت در تشکیلاتی سراسری بر مبنای نقطه نظرهای واحدی آماده نمایند. آن عده از دوستان که به‌طور دائمی در دفتر فعالیت می‌کردند، چند وظیفه در برابر خود قرار دادند که عبارت بودند از: ارتباط با شوراهای کارگری، سندیکاها و نمایندگان کارگران، تهیه یک نشریه که بتوان حول نقطه نظرات واحدی، متحد شد.

به‌خاطر پیش‌برد بهتر کارها برمبنای تجربه‌ای که داشتند، در ابتدای امر نطفۀ کار اتحادیه‌ای را در خود به‌وجود آوردند. بدین معنا که با تقسیم کار بین خود، چندین کمیسیون تشکیل دادند که بدین قرار بودند:

۱- کمیسیون ارتباطات با شوراهای و سندیکاها و نمایندگان کارگری و وزارت کار

۲- کمیسیون انتشارات

۳- کمیسیون مالی

۴- کمیسیون ارتباطات با شهرستان‌ها

بعد از حل مسئله جا، که ابتدا با مشکلات فراوانی روبرو بودیم و برگزاری چندین جلسه، عمده‌ترین وظیفه‌ای که در مقابل کارکنان دفتر قرار گرفت، ارتباط با شوراهای و سندیکاها بود. کمیسیون ارتباطات با شور و شوق در ظرف این مدت چهار ماه، با تعداد زیادی از کارخانجات در سطح تهران تماس حاصل نمود. در ضمن هرکجا که زمینه مبارزاتی جهت تحقق بخشیدن به‌خواست‌های کارگران وجود داشت، از جمله مجتمع طیور برکت، کارخانه پلاستیران و غیره شرکت نمود.

تماس با شوراها و سندیکاها تا حدودی به این موفقیت انجامید که هر هفته روزهای یکشنبه، جلسات هفتگی برگزار شود تا بتوان در اطراف مسائل و مشکلات در کارخانه‌ها صحبت نمود و راه حل برای‌شان پیدا کرد و هم زمینه وحدت بیشتر فراهم گردد.

"دفتر هم‌آهنگی" موفق شد که تعداد زیادی از نمایندگان سندیکاها و شوراها و نمایندگان کارگران از تهران و شهرستان‌ها را دعوت نماید تا در یک گردهم‌آیی برای نزدیک‌تر شدن به هم و برنامه‌ریزی دقیق‌تر جهت پیش‌برد کارها در خدمت ایجاد اتحادیه سراسری کارگران ایران حضور به هم رسانند. این گردهم‌آیی در تاریخ ۱۷ و ۱۸ خرداد ماه ۵۸ برگزار گردید. بعد از دو روز بحث و مشورت بین نمایندگان، جلسه به‌دست‌آوردهای مهمی رسید که محتوای آن در قطع‌نامه‌ی صادره که ضمیمه مجله شماره ۲ "کارگران ایران" است، می‌باشد. همچنین یک کمیته ۵ نفری برای هم‌آهنگ کردن فعالیت‌ها و تدارک کنگره انتخاب شدند. در این گردهم‌آیی، نمایندگان وظایف دیگری هم به‌عهده کارکنان "دفتر هم‌آهنگی" گذاشتند که بدین‌قرار بود: تأکید بر تماس بیشتر بر شوراها و سندیکاها، کارگری، تهیه یک اساسنامه پیش‌نهادی برای تشکیلات سراسری کارگران، غنی‌تر نمودن محتوای مجله "کارگران ایران" به‌طوری‌که مورد استفاده توده عظیم کارگران ایران در تمام سطوح قرار گیرد و بالاخره تدارک عملی برای برگزاری موفقیت‌آمیز کنگره مؤسس اتحادیه سراسری کارگران ایران.

در مدت ۴ ماهی‌که از فعالیت‌های "دفتر" می‌گذرد، موفقیت‌ها جنبه عمده کار ما را داشته و توانسته‌ایم از نیروی کوچک به بزرگ تبدیل شویم، در عین این‌که در کار "دفتر هم‌آهنگی" مشکلات و کمبودهایی هم وجود داشته است:

۱- در ابتدای کار از آنجا که درک ما نسبت به اتحادیه سراسری کم بود و دارای تجربه کافی در این زمینه مشخص نبودیم، پیش روی کار و امر متحد کردن کارگران به‌کندی پیش می‌رفت. به‌ویژه با اوضاع بعد از انقلاب و سرنوشتی رژیم ضد کارگری که اساس سندیکاها و وابسته به آن از هم پاشیده شده بود و کارگران از تشکلات واقعی خودشان در سندیکاها محروم بودند، تماس ما را برای پیش‌برد اتحاد مشکل می‌نمود.

نکته دیگری که باید به آن اضافه نمود، وسعت خاک ایران و پراکندگی کارگران در سراسر کشور از یک طرف و نیروی محدود بنیان‌گذاران "دفتر هم‌آهنگی" از طرف دیگر بود. با این حال چون کارکنان "دفتر هم‌آهنگی" امر اتحاد کارگران ایران را چون مردمک چشم عزیز می‌داشتند، با کار و کوشش شبانه‌روزی و با برنامه و تقسیم کار، دست در دست شوراها و سندیکاها فعالیت‌های فعالی که بر روی حداقل نقطه نظرات واحدی اتحاد داشتند، فعالیت نموده و زمینه را برای وحدت هرچه بیشتر فراهم نمودند و این‌که امروز ما این‌جا گرد هم جمع شده‌ایم و اولین کنگره مؤسس را تشکیل می‌دهیم، دلیل بر این مدعاست.

۲- در مورد تهیه اساسنامه، از آنجا که بعد از انقلاب تعداد زیادی شوراها با شکل‌ها و محتویات متفاوتی پا به عرصه وجود گذاشتند و هریک به نوعی اساسنامه مطلوب خود را تدوین نمودند، همچنین از گذشته جنبش اتحادیه‌ای، اساسنامه‌ای که مطلوب اکثریت کارگران باشد در دسترس ما نبود، لذا تهیه یک اساسنامه‌ای که پاسخگوی خواست کارگران سراسر کشور شود و بتوان بر روی آن اکثریت مسائل کارگری، اعم از شوراها یا سندیکاها، کارگری را حول نقطه نظرات

واحدی متحد نمود، با اشکالات زیادی مواجه شدیم. این امر باعث شد که کار تهیه یک اساسنامه پیش‌نهادی برای کنگره مؤسس به‌درازا کشد و چه بسا هنوز دارای کمبودهای خود می‌باشد.

۳ - موضوع غنی‌تر نمودن نشریه: اوضاع دائماً در حال تغییر است و اگر بخواهیم واقعیت را منعکس کنیم، باید همیشه تحلیلی صحیح از اوضاع متغیر داشته باشیم. اوضاع متغیر بعد از انقلاب، پائین بودن آگاهی ما از وضع جنبش کارگری در سراسر ایران، نبودن شرایط برای تغذیه مطلوب از وضع زندگی، کار و مبارزات کارگران ایران، مسائلی بودند که ما در تهیه نشریه با آن روبرو بودیم و کارکنان "دفتر هم‌آهنگی" که خود در درون جنبش‌ها و مبارزات کارگری بودند، و از وضع زندگی و کار آنها که خود جزئی از آن بودند، اطلاع داشتند و مسائل کارگری را با پوست و گوشت خود حس می‌نمودند، نقطه حرکت‌شان این بود که می‌بایستی نشریه‌ای به‌زیان ساده انتشار داد که مورد توجه و استفاده اکثریت کارگران ایران قرار گیرد و به‌مسائل و مشکلات آنها و بالا بردن سطح آگاهی‌شان کمک نماید. این قدم برداشته شد و با اتکاء بیشتر به کارگران و تماس بیشتر با سندیکاها و شوراهای شرایط غنی‌تر شدن نشریه فراهم گردید. باید در نظر داشت که طبقه کارگر ایران با بیش از ۳/۵ میلیون نفر جمعیت مسائل و مشکلات زیادی دارد و می‌توان گفت که باید نشریه غنی‌تر از این باشد. ولی باید اضافه کرد که تجربه ۳ شماره مجله و پخش آن بین کارگران و استقبال آنها از نشریه، نمودار موفق بودن مجله "کارگران ایران" تا به امروز می‌باشد.

۴ - "دفتر هم‌آهنگی" در این مدت چهار ماه که در تماس با شوراهای سندیکاهای کارگری بود، دو موفقیت کسب نمود. اول این‌که در نتیجه این تماس‌ها شرایط فروش نشریه را در کارخانجات فراهم آورد. که این کار کمک شایانی بود که شوراهای سندیکاها جهت قرار دادن نشریه به‌طور مستقیم در دسترس کارگران، انجام دادند. دوم این‌که در نتیجه تماس‌هایی که "دفتر" با شهرستان‌ها و نمایندگان کارگری داشت، موفق شد با اتکاء به نیروی پرتوان کارگران ایران، نمایندگی "دفتر هم‌آهنگی" را در شهرستان‌ها، جهت متحد شدن سندیکاها و شوراهای در اتحادیه سراسری و فروش مجله "کارگران ایران" ایجاد نماید.

۵ - مشکل دیگر در زمینه مالی بود. ما تجربه سازمان‌ها و احزاب وابسته در زمان رژیم طاغوتی را در پشت سر داشتیم و خوب می‌دانستیم که نتیجه وابستگی موجب سلب استقلال و آزادی عمل ما خواهد بود و سرانجام به مهره‌ای برای تأمین مقاصد دیگران تبدیل خواهیم شد. لذا با توجه به این واقعیت، ما با اصل اتکاء به نیروی خود، اولین سنگ بنای "دفتر هم‌آهنگی" را با قرض گرفتن از دوستان و بنیان‌گذاران بنا نهادیم و در طول فعالیت خود، تدریجاً توانستیم با کمک خود کارگران تا حدودی بار مالی‌مان را سبک‌تر کنیم. ولی کماکان با توجه به قرض‌های موجود در این زمینه دچار مشکلات بودیم که امیدواریم با تصویب برنامه مالی پیش‌نهادی در کنگره، قدم‌های مؤثری در حل آنها برداریم.

۶ - آخرین مشکل ما در زمینه تدارک عملی برای برگزاری کنگره، چگونگی برگزاری و برنامه‌ریزی‌های آن و به‌خصوص تهیه جا بود. ما هیچ‌کدام تجربه‌ای در این زمینه نداشتیم. کمیسیون‌هایی تشکیل دادیم، جلسات متعددی برگزار نمودیم و عقل‌های‌مان را روی هم گذاشتیم و بالاخره آنچه ملاحظه می‌کنید، نتیجه این کوشش‌هاست که کمبودهای آن را باید به‌حساب کم-تجربگی ما بگذارید. در مورد جا ما تلاش فراوان کردیم و تا همین دیروز مدام به وزارت کار مراجعه کردیم. همچنین امکانات مختلف دیگر را در نظر گرفتیم، ولی در همه جا با پاسخ منفی

روبرو شدیم. اما به هیچ وجه مأیوس نشدیم. آخرین امکان ما همین بود. آستین‌ها را بالا زدیم، دست به‌کار شدیم و باز هم با تکیه به نیروی خود و با همت دوستان، این مکان را آماده کردیم. ما امیدواریم و یقین داریم با همین اراده‌ای که توانستیم با وجود تمام مشکلات، با همین وسایل ابتدایی، این کنگره را در همین مکان برگزار کنیم، با همین اراده قادر خواهیم بود کوه‌های بزرگتری را که در آینده در پیش رو داریم، از میان برداشته و روز به روز به پیروزی‌های بیش‌تری در امر اتحاد کارگران ایران نایل شویم.

موفق باد کنگره مؤسس

پیروز باد تشکیلات سراسری کارگران ایران

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران

## گزارش کارگران از کارخانه‌ها:

همان‌طور که می‌شود فهمید در کنگره یک چنین برنامه‌ای پیش‌بینی نشده بود که کارگران بیابند و مشکلات و درد دل‌های‌شان را پشت بلندگو مطرح کنند. ولی در جلسه پیش کنگره که روز چهارشنبه برگزار شد، اکثر کارگران موافق بودند که یک چنین برنامه‌ای به کار کنگره اضافه شود تا کارگران بیش‌تر از حال و روز هم با خبر شوند. به همین دلیل صبح روز پنج‌شنبه یک قسمت از برنامه به این موضوع اختصاص داده شد. در ابتدا یک کارگر شیرازی پای میکرفن رفت و گفت: "با این‌که ۲۰ نفر نماینده حداقل از شیراز قرار بود در این کنگره شرکت کنند، ولی متأسفانه تعداد زیادی نتوانستند بیایند، به‌دلایل و مشکلاتی که بعضی از آن‌ها را می‌توان گفت. یک جا کارفرما به نمایندگان مرخصی نداد، ولی به‌طور کلی می‌توان گفت که علت کمی تجربه تشکیلاتی و پائین بودن سطح درک سندیکایی کارگران است. یعنی مسئله اتحاد کارگران برای آن‌ها روشن نیست و ما اصولاً برای کمک به درک این مسئله است که این‌جا آمده و تلاش و مبارزه می‌کنیم."

بعد از این کارگر، یکی از حضار از کارخانه چوکای رشت گفت: "من به‌عنوان عضو هیئت اجرائی اتحادیه سازمان گسترش صنایع در تهران انتخاب شدم و در کنگره‌های آن شرکت کردم، ولی چون اعضای کنگره گسترش از شوراهای کارکنان بودند، بنابراین بیش‌تر کارمند بودند و ما خواستار شرکت بیش‌تر کارگران در این کنگره شدیم، که البته موفق نشدیم. در این کنگره بود که اعضای "دفتر هم‌آهنگی" با من تماس گرفتند و من متوجه شدم که در این کنگره تعداد زیادتری کارگر شرکت دارند. بعد ما تصمیم گرفتیم که اولین مجمع عمومی شوراهای عمومی کارگری را در سطح گیلان تشکیل دهیم که البته به‌دلیل مسائل ایدئولوژیک که در این مجمع بعضی گروه‌ها به‌وجود آوردند و خواهان پیوستن این مجمع به گروه خودشان بودند، این مجمع منحل شد. در نشستی که بعد از این جریان با ۳۹ کارخانه در سطح گیلان انجام شد، نمایندگانی آمادگی خود را برای شرکت اعلام کردند. یکی از دلایلی که باعث می‌شد کار تشکیل مجمع به‌کندی انجام گیرد، عدم شناسایی شوراهای سندیکاها از طرف دولت بود. در کارخانه چوکا ما سعی کردیم هیئت عاملی از جمع شورای کارگری و شورای سرپرستی به‌وجود بیاوریم و برای کارگران توضیح دادیم که سیستم مدیران عامل، سیستمی است که امپریالیسم به ایران تحمیل کرده است و وظیفه آن استثمار کارگران است. خلاصه در تماس با سازمان گسترش و بیمه‌های اجتماعی فهمیدیم که این ادارات تمایلی به این مسئله ندارند، ما به‌تجربه دریافتیم که بدون تشکل کارگری، قدرتی نداریم، زیرا وقتی برای حقوق عقب افتاده کارگران که ۸۰ میلیون تومان می‌شد، من به‌عنوان نماینده کارگران و کارمندان به تهران آمدم، مورد توجه واقع نشدم و در بازگشت

مجدد با دو نفر از کارگران و کارمندان برگشتم، باز هم مورد توجه واقع نشدیم، مجدداً برگشتیم و این-بار با ۳۰ نفر نماینده ۷ هزار کارگر و کارمند به مرکز مراجعه کردیم که کاری که در مدت یکماه انجام نشده بود، در عرض دو روز انجام شد. خلاصه از ۶۵ هزار کارگر کل گیلان، الان نماینده ۱۲ هزار نفر در این کنگره شرکت دارند، البته با توجه به گفته شورای انقلاب در مورد شوراها، امیدواریم به مسئله شوراها توجه شود و دیگر خود کارگران توجه کنند که در سایه تشکل خودمان ما توانستیم گلوی امپریالیسم را فشار دهیم و در سایه همین اتحاد قادر خواهیم بود راه انقلاب را ادامه دهیم".

سپس احمد لران، نماینده کارگران شهرداری اصفهان، طی سخنانی کوتاه و با بیانی صمیمانه، از "دفتر هم‌آهنگی" برای کوشش در جهت ایجاد تشکل کارگری به‌خاطر اهداف کارگران قدردانی کرد. بعد از وی کارگری از سیمان نکاء گفت:

"ما نمایندگان این کارخانه، بعد از انقلاب دو بار زندان رفتیم که تمام کارخانه‌های استان مازندران در جریان هستند که پس از دستگیری ما، وزارت کار و دادگاه‌های انقلاب مازندران، همه ما را محکوم می‌کردند و به‌طور کلی، سعی در دفاع از کارفرما داشتند و نمی‌خواستند که یک شورای کارگری تشکیل شود که کارفرما در آن قدرتی نداشته باشد و ما را به تهران منتقل کردند و در همین ضمن کارفرما برای خودش ایادی درست کرده بود. اهالی سه تا از دهات اطراف را تحریک کرده بود و چند نفر از کارخانه ما را زخمی کردند، ولی بالاخره با همکاری و اعلام همبستگی ۷ کارخانه در مازندران ما را آزاد کردند که جریان آن در شماره ۲ مجله "کارگران ایران" آمده است. حالا دوباره کارفرما ۲۰۰ نفر را می‌خواهد بیرون کند که از نماینده وزارت کار تقاضای رسیدگی داریم".

سپس سهراب احمدی از پالایشگاه شیراز پشت میکرفن قرار گرفت:

"ضمن تشکر از "دفتر هم‌آهنگی" امیدوارم هرچه زودتر کارگران بتوانند به‌طور متشکل در مورد مسائل صنفی - سیاسی خودشان قدم بردارند و در مورد استان فارس باید گفت افرادی که در اداره کار فارس، قبل از انقلاب سرکار بوده‌اند، هنوز هم هستند و وزارت کار باید فکری برای آن‌ها بکند. ما پشتیبانی خود را از برادران سیمان نکاء اعلام می‌داریم. به‌عنوان یک کارگر و کارگرزاده و مسلمان اعلام می‌کنم که کارگر را نباید به‌عنوان عقیده‌ای که دارد، اخراج کرد. عقیده در اسلام آزاد است و جنگ چپ و راست به‌راه انداختن فقط به‌خاطر این است که سرمایه‌داری را تقویت کنند. من به‌عنوان یک مسلمان از تمام آقایان می‌خواهم در این برخوردها شرکت نکنند و از این برخوردها جلوگیری کنند".

سپس خانم صادقی آذری از ماشین‌سازی تبریز رشته صحبت را به‌دست گرفت:

"بعد از انقلاب در کارخانه یک کمیته زنان تشکیل دادیم، ولی با مخالفت شورای کارخانه مواجه شدیم که با پافشاری و همبستگی کارگران و کارمندان زن، بالاخره توانستیم کمیته را تشکیل داده، حتا یک نماینده هم در شورا بفرستیم. در ماشین‌سازی، ۱۵۰ کارگر و کارمند زن وجود دارند، ما به‌وسیله این کمیته زنان در رفع اشکالات موجود، در کسب حقوق و مزایای زنان کارگر اقدام می‌کنیم".

در ادامه آقای فریدونی از کارخانه بریجستون شیراز چنین گزارش داد:

"بعد از انقلاب و بعد از فرمان امام، ما کارکنان کارخانه را به‌کار انداختیم، شورا تشکیل دادیم و در غیاب متخصصین ژاپنی، توانستیم تولید را به‌سطح مطلوبی مثل قبل برسانیم و آن‌را در این سطح عالی نگهداریم، بدون کمک خارجی. ما سعی کردیم سد بین کارگران و کارمندان را برداریم، اگر قرار است وابستگی از بین برود، چه فرقی است بین کارگر و کارمند؟".

آقای علی یوسفی از سازمان گوشت کشور، آخرین نفری بود که برای کنگره گزارش داد: "بعضی از دوستان از دولت موقت انتقاد کردند و بعضی از زمان. ولی به نظر من برای پیش-رفت کار، برای دولت موقت فعلی راهی نیست، جز باز شدن راه به دست کلیه کارگران ایران. من از موقعیت ملیتم دفاع می‌کنم، باید کارگران به دولت فعلی کمک کنند برای به کار انداختن کارخانه، ولی چه کسی می‌تواند بگوید که در این زمان ضد انقلابیون به طور کلی پاک شده‌اند، پس ما هنوز در کارگاه‌ها با مشکلات بزرگی روبرو هستیم و هنوز با کارشکنی همین افراد مواجه هستیم، همان‌هایی که مانع می‌شوند حقوق افراد کارگر سر-موقع به دست آن‌ها برسد". وی در پایان سخنانش برای کنگره آرزوی موفقیت کرد.

پس از پایان یافتن گزارش کارگران و نمایندگان از واحد تولیدی خود، پنج نفر از حاضران به-عنوان هیئت رئیسه برای اداره کنگره انتخاب شدند. ( که عبارت بودند از: سیامک مؤیدزاده به‌عنوان رئیس و معصومه عباسی، مهدی ضمیری، علی رستگار و محمد گل‌بهاران به‌عنوان اعضای هیئت رئیسه) از این لحظه کنگره وارد دستور کار خود شد.

### پیام‌ها:

در طول کنگره پیام‌های مختلفی در جهت تأیید و ابراز همبستگی با تشکیلات سراسری کارگران قرائت شد که متن آن‌ها به شرح زیر است:

#### **پیام شورای کارخانه صنایع شیمیایی پرسپولیس شیراز**

از این‌که به دلایلی نتوانستیم در این کنگره شرکت کنیم، متأسفیم ولی برای شما آرزوی پیروزی و موفقیت می‌کنیم و تقاضا داریم که این کارخانه را که دارای ۲۵۰ کارگر می‌باشد، عضو این تشکیلات بدانید و ما را در جریان این کنگره بگذارید تا ما هم در این جمع کارگری عضو شده و مانند یک تن عمل نماییم.

با تشکر فراوان، عرب‌پور

از طرف کارگران و کارکنان کارخانه صنایع شیمیایی

پرسپولیس شیراز - ۱۳۵۸/۶/۸

#### **پیام کارگران تراش کار رشت به کنگره**

دوستان کارگر، با خوشوقتی فراوان برگزاری اولین کنگره سراسری کارگران ایران را تبریک گفته و آرزو داریم در شرایطی که تمام کارگران ایران خواهان تشکل هستند، این کنگره و دبیران آن بتوانند با اتکاء به نیروی کارگران در آینده نه چندان دور، تمام کارگران را زیر پرچم تشکیلات سراسری کارگران ایران متشکل سازند.

دوستان کارگر، ما تراش‌کاران رشت از اوائل افتتاح "دفتر هم‌آهنگی" با تمام امکانات خود در اختیار آن بوده‌ایم و خود را متعهد کرده‌ایم تا پیروزی کامل و دفاع از حقوق حقه طبقه کارگر در اختیار کنگره باشیم.

با امید روزی که نمایندگان همه واحدهای تولیدی کشور را در کنگره ببینیم و دست‌های آن‌ها را بفشاریم.

از طرف کارگران تراش کار رشت: علی علی زاده  
۵۸/۶/۷

### پیام شرکت تعاونی کفاشان تبریز

دوستان عزیز، تشکیل کنگره تشکیلات سراسری کارگران ایران را که گامی اساسی در جهت متشکل شدن زحمتکشان می‌باشد، از صمیم قلب تبریک گفته و آرزوی موفقیت و پیروزی برای کنگره می‌کنیم.

دوستان، شرکت تعاونی صنف کفاشان تبریز، چند روز پیش تشکیل شد. ما به علت داشتن مشکلاتی چند، متأسفانه نمی‌توانیم در کنگره پرشکوه کارگران ایران شرکت کنیم. اما قاطعانه اعلام می‌داریم با تمام امکانات از اهداف تشکیلات سراسری کارگران ایران در جهت دفاع از حقوق زحمتکشان، پشتیبانی خواهیم کرد.

موفق باد اولین کنگره تشکیلات سراسری کارگران ایران  
شرکت تعاونی صنف کفاشان تبریز

### پیام سندیکای کارگران خباز آبادان

دوستان عزیز، برادران کارگر، از طرف کارگران آبادان، به نمایندگی از جانب سندیکای کارگران خباز، برگزاری کنگره مؤسس تشکیلات سراسری کارگران ایران را صمیمانه تبریک گفته و برای این کنگره و همه دوستان آرزوی موفقیت و پیروزی داریم. علاوه بر این که مشتاقانه مایل به شرکت در این کنگره بودیم، ولی به علت دیر رسیدن دعوت‌نامه و عدم آمادگی لازم، متأسفانه از این افتخار محروم شدیم. لذا بدین وسیله توسط دوستانمان که از سندیکای در شرف تأسیس آهنگران و جوش‌کاران آبادان در کنگره شرکت می‌کنند، پیام همبستگی و سلام‌های گرم خود را به کنگره ابلاغ نموده و پیروزی‌تان را آرزو می‌کنیم و به سهم خود می‌کوشیم در پیش‌برد اهداف تشکیلات سراسری کارگران ایران و مصوبات کنگره، قاطعانه عمل کنیم.

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران ایران  
پیروز باد تشکیلات سراسری کارگران ایران  
از طرف سندیکای کارگران خباز آبادان

## بحث پیرامون اساس‌نامه

### صنفی – سیاسی یا صنفی – اجتماعی؟

هنگام بحث و بررسی اساس‌نامه پیشنهادی، چون در ماده اول اساس‌نامه قید شده بود که این تشکیلات صنفی – سیاسی است، نماینده وزارت کار توضیح داد که وزارت کار ممکن است از این لحاظ در به رسمیت شناختن این تشکیلات مشکلاتی به وجود بی‌آورد. سپس یکی از نمایندگان برای رفع

این مشکل پیش‌نهاد کرد که به‌جای کلمه "سیاسی"، کلمه "اجتماعی" بیاید که این مسئله باعث بالا گرفتن بحث بین نمایندگان و کارگران حاضر در مورد موافقت و مخالفت با این کلمه شد. یکی از کارگران در مخالفت با آوردن کلمه اجتماعی به‌جای سیاسی گفت:

"کلمه "اجتماعی"، جنبه مشخص ندارد و دربرگیرنده بسیاری از مسائل می‌تواند باشد. کارگران ایران، انقلاب‌شان یک انقلاب سیاسی بود، بنابراین باید روی کلمه "سیاسی" تأکید کرد، چرا که مشخص‌تر هدف ما را بیان می‌کند".

یکی دیگر از نمایندگان نظر خودش را در مورد این مسئله، بدین‌طریق بیان کرد: "اگر ما کل اساس‌نامه و بند بند آن را بررسی کنیم، می‌بینیم که از مقدمه گرفته تا آخرین تبصره آن، همه دارای محتوای سیاسی است و آمدن یا نیامدن یک کلمه، آن‌ها را نفی نمی‌کند، آن‌هم درست با این هدف که کار ما به‌پیش برود. به‌نظر من باید این برخورد تاکتیکی را بکنیم. وقتی که کل اساس‌نامه سیاسی است و هنگامی که ما مشکلاتی مانند به‌رسمیت شناخته شدن، عدم امکانات تبلیغی و غیره را در پیش داریم، نباید فقط سر یک اسم حساسیت نشان بدهیم و سرنوشت تشکیلات‌مان و منافع‌مان را که بستگی زیاد به‌کار وسیع این تشکیلات دارد، صرفاً به‌خاطر یک لغت نادیده بگیریم". کارگر دیگری نیز نظرش را در این‌مورد چنین بیان داشت: "اگر در اساس‌نامه پیش‌نهادی آمده بود "صنفی - سیاسی"، در واقع از نظر حقوقی و تعریف حقوقی مسئله مطرح بوده، حال این‌که از نظر تعریف و مفهوم سیاسی، خود کلمه "اجتماعی" می‌تواند مفاهیمی مثل سیاست، فرهنگ و غیره را دربر بگیرد. بنابراین کلمه "اجتماعی" بدان معنا نیست که مسائل سیاسی را دربر نگیرد، بلکه فقط از نظر حقوقی و قوانین حقوقی، این دو اسم "صنفی - سیاسی" و "صنفی - اجتماعی" با هم فرق دارند. یکی دیگر از نمایندگان در رابطه با این موضوع گفت: "ما انقلابی که کردیم سیاسی بود و خودمان را نباید گول بزنیم. این کنگره‌ایست که در آینده می‌خواهد با تمام دنیا تماس بگیرد. الان یک بچه هم در مسائل سیاست وارد شده است، آیا ما نباید سیاسی باشیم؟ ما سیاست می‌خواهیم و مملکت روی سیاست می‌چرخد. این کنگره بعداً بزرگ‌تر خواهد شد و باید از الان راجع به این موضوع فکر کنیم". کارگر دیگری در موافقت با کلمه "صنفی - اجتماعی" اظهار داشت: "این اساس‌نامه ابدی نیست، بلکه با شرایط جدید و قانون کار جدید از طریق کنگره‌های بعدی یا کنگره فوق‌العاده، ممکن است عوض شود. شما پنج مسئله اجتماعی خود را مطرح کن که سیاسی نباشد. مثلاً کوتاه کردن دست بیگانگان از کشور یک مسئله اجتماعی است، ولی این خواست در ضمن یک خواست سیاسی است. مسئله ملی کردن صنایع خواست تمام مردم ایران و از جمله کارگران است که این خود یک مسئله سیاسی است. مسئله استقلال مسئله اجتماع است که یک مسئله سیاسی است. این از یک‌طرف، و از طرف دیگر به‌خاطر این‌که این جریان پابرجا بماند و ما بتوانیم کارمان را ادامه بدهیم و به آن آرزویی که همه ما داریم برسیم و این دریچه خروج را برای خودمان باز کنیم و این پروانه را بگیریم تا بتوانیم دامنه فعالیت‌های‌مان را گسترش بدهیم و به آن ایده‌آل که متشکل کردن تمام کارگران است برسیم، ما محتاج به این هستیم که وزارت کار ما را به‌رسمیت بشناسد".

یکی دیگر از نمایندگان در مخالفت گفت: "من فکر می‌کنم که داریم به کارگران خیانت می‌کنیم. اگر وزارت کار سیاسی بودن این تشکیلات را قبول نکرد، ما می‌رویم خدمت رهبر انقلاب. چرا قبول نکند. اگر شرکت نفت اعتصاب نمی‌کرد که ما به پیروزی نمی‌رسیدیم. چرا به‌خاطر این‌که فقط یک

حکم رسمی داشته باشیم، هر چیزی را که آن‌ها می‌خواهند، ما قلم بزنییم و با این کار به‌کارگر خیانت کنیم؟ آن‌ها به‌ما رأی دادند که از آن‌چه که کارگران می‌خواهند، دفاع کنیم. قبول نکردند، می‌رویم پیش رهبری. رهبر انقلاب آن‌قدر دوراندیش است که بداند منظور ما از سیاسی چیست. ما که نمی‌خواهیم به کابینه برویم، ولی ما می‌خواهیم موقعی که احساس کردیم وضع مملکت در خطر است، همین اتحادیه بتواند تصمیم بگیرد".

در این‌جا رئیس‌کنگره به‌منظور روشن کردن مسئله، چنین گفت: "فکر می‌کنم این تصمیم در حقیقت یک مقدار ناروشن است. کسی نمی‌تواند این حق را از کارگر بگیرد که کارگر در فعالیت‌های سیاسی شرکت نکند و دارای نظرات سیاسی نباشد. همان‌طور که گفته شد، ما کارگران در انقلاب شرکت کردیم، یعنی عمل سیاسی انجام دادیم، این حق را کسی نمی‌تواند از ما سلب کند، ولی مسئله این است که ما می‌خواهیم این تشکیلات را به‌رسمیت بشناسانیم و به ثبت برسانیم. بر اساس این قانون که الان موجود است باید عمل کنیم تا قانون جدیدی که در حال تدوین است، عملی بشود. یکی از اصولی که ما گذاشته‌ایم، شرکت در تدوین قانون کار جدید است، بنابراین مسئله تبدیل این سازمان به "صنفی - سیاسی" جزو وظایف و پیش‌پای ماست. یعنی نماینده ما در تدوین قانون کار باید شرکت کند و این مبارزه برای تبدیل کلمه "اجتماعی" به "سیاسی" توسط آن نماینده انجام خواهد گرفت. در صورتی‌که ما اگر الان رسمی نباشیم و خود را به ثبت نرسانیم، حق آن نماینده را هم نخواهیم داشت که بتوانیم در تدوین قانون کار شرکت کنیم، بنابراین ما باید خود را به‌عنوان یک سازمان رسمی، یک سازمان قانونی و به‌ثبت رسیده تحمیل کنیم، تا بتوانیم نماینده‌ای برای تدوین قانون کار بدهیم. ما نمی‌توانیم دست روی دست بگذاریم، تا قانون کار جدید تدوین شود. ما باید بتوانیم تشکیلاتمان را به‌وجود بیاوریم و گسترش بدهیم و با نیروی بیش‌تری به‌فعالیت‌هایمان ادامه بدهیم و آن‌وقت آن نماینده‌ای که ما خواهیم داد، با پشتیبانی بیش‌تری می‌تواند نظریاتش را در تدوین قانون کار ارائه بدهد. این عقب‌نشینی نیست، بلکه تاکتیک است که ما بتوانیم خود را به‌ثبت برسانیم. ما می‌خواهیم نماینده کارگران باشیم و در رابطه با وزارت کار، کارمان را به پیش ببریم. بنابراین، اگر عقب‌نشینی هم باشد، عقب‌نشینی فعالی است و کمک می‌کند که ما بتوانیم به هدف‌هایمان برسیم".

در پایان این بحث طولانی، ماده به رأی گذاشته شد، که با اکثریت قریب به‌اتفاق آراء به‌تصویب رسید.

## بحث ماده ۲۲:

ماده ۲۲ نیز از مواد بحث‌انگیز کنگره بود. بنابر این ماده، در اساس‌نامه پیش‌نهادی، هرکارگاه با ده کارگر می‌توانست یک نماینده به کنگره بفرستد، که حق رأی داشته باشد. یکی از حاضران در این مورد عقیده داشت که این مسئله از یک‌طرف باعث پراکندگی کارگران می‌شود و از جانب دیگر امکان سوء استفاده را ایجاد می‌کند که احیاناً کسانی پیدا شوند و با سوء استفاده از این ماده، چند نفر را به‌نماینده‌گی از گروه‌های ۱۰ نفری من درآوردی به‌کنگره بفرستند و در کار آن اخلال کنند. او پیش‌نهاد می‌کرد که این‌گونه کارگران (کارگران پراکنده) فقط به‌عنوان ناظر شرکت کنند.

در این‌جا یکی دیگر از شرکت‌کنندگان تذکر داد که در گذشته به‌خاطر ضعف‌های قانون کار در این-مورد، بسیاری از واحدهای کوچک مانند خیاطی، نانوايي و مانند آن، قادر به تشکیل نبوده و به‌همین

خاطر نمی‌توانستند از حقوق خود دفاع کنند. بنابراین کنگره باید با دقت بیشتری به این مسئله توجه کند. به‌دنبال این بحث از طرف کنگره کمیسیونی مأمور شد که ماده ۲۲ را اصلاح کند. این کمیسیون تبصره‌های ۱ و ۲ را تهیه نمود که به اتفاق آراء به‌تصویب رسید.

### چرا انحلال؟

یکی از موارد دیگر بحث‌انگیز کنگره، ماده انحلال بود. در اساس‌نامه پیش‌نهادی، این نکته پیش‌بینی نشده بود و هنگامی‌که یکی از کارگران حاضر در جلسه مطرح کرد که از نظر حقوقی قید این ماده در اساس‌نامه لازم است، موج شدیدی از اعتراض در میان حاضران برخاست. تصور کارگران این بود که خطری تشکیلات پانگرفته‌شان را تهدید می‌کند و در مقابل این خطر جبهه گرفته بودند. به‌عنوان مثال یکی از نمایندگان گفت: ماده انحلال ضروری نیست، چون ما به‌این‌جا آمده‌ایم تا کنفدراسیون را تشکیل دهیم و از موجودیت آن دفاع کنیم و اگر اشکالی بود، آن را رفع کنیم. اگر اشکالی پیش بیاید، باید مسئولان کنفدراسیون را عوض کرد. دلیلی ندارد که خود کنفدراسیون را منحل کنیم و باز دوباره از نو شروع کنیم.

در تأیید این نماینده، چند نفر دیگر هم با حرارت زیاد صحبت کردند و همه آن‌ها به‌کلی مخالف قید این ماده در اساس‌نامه بودند. مثلاً یکی از نمایندگان شهرستانی می‌گفت: "ما این همه زحمت به خودمان داده‌ایم و این همه راه را آمده‌ایم که کنفدراسیون را تأسیس کنیم، نه این‌که منحل کنیم!". در ادامه بحث یکی از کارگران بالاخره مسئله را حل کرد و گفت: "وجود ماده انحلال در اساس‌نامه یک علت حقوقی و قانونی دارد. در اساس‌نامه همه سازمان‌ها و مؤسسات، یک چنین ماده‌ای پیش‌بینی می‌شود. این فقط یک پیش‌بینی است، نه این‌که دل‌شان بخواهد از همان اول خودشان را منحل کنند. هیچ آدمی دلش نمی‌خواهد بمیرد، ولی می‌دانیم که بالاخره آدم می‌میرد. حالا ما همه دل‌مان نمی‌خواهد این تشکیلات از بین برود و به‌همین دلیل، با همه قدرت پشت آن می‌ایستیم و از آن دفاع می‌کنیم و به‌همین دلیل که از خودمان مطمئن هستیم، با خیال راحت جنبه حقوقی و قانونی مسئله را رعایت می‌کنیم". به‌دنبال این بحث ماده ۴۵ تنظیم و به اساس‌نامه اضافه شد. یک پیش‌نهاد تکمیلی نیز مبنی بر واگذاری اموال کنفدراسیون در صورت انحلال، به بنیاد مستضعفان مطرح گردید، ولی کارگران با این توضیح که خود ما کارگران از همه مستضعف‌تر هستیم، این پیش‌نهاد را نپذیرفتند.

## اساس‌نامه

متن اساس‌نامه هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران که به‌اتفاق آراء به‌تصویب رسید:

مقدمه - طی بیش از هفتاد سال در اثر رشد صنایع، کارگران میهن ما نیز رشد قابل ملاحظه‌ای کرده و امروز از نظر اقتصادی و سیاسی وزنه مهمی در میهن‌مان به‌حساب می‌آیند. طبقه کارگر ایران در عرض این هفتاد سال مبارزات پرافتخاری را پشت سر گذاشته و دارای تجربیات مثبت و منفی فراوانی می‌باشد. طبقه کارگر این مبارزات را هم به‌خاطر منافع اقتصادی و معیشتی خود و هم در رابطه با مسائل اجتماعی - سیاسی و ملی به‌پیش برده است. اهمیت نقش طبقه کارگر در آن‌جا که این طبقه به‌صورت متشکل در مبارزه شرکت می‌نمود بیش‌تر نمایان می‌شود. این موضوع را می‌توان در انقلاب عظیم مردم ایران علیه امپریالیسم، مخصوصاً امپریالیسم آمریکا و شاه خائن که منجر به‌فرار

شاه و زدن ضربه به آمریکا گردید، مشاهده نمود. امروز نیز وظیفه سنگینی بردوش طبقه کارگر می-باشد. دفاع از انقلاب و ادامه آن به خاطر کوتاه کردن دست تمام قدرت‌های غارتگر، به‌ویژه آمریکا و شوروی و حفظ استقلال میهن، مبارزه برای به‌کف آوردن آزادی و مبارزه علیه استثمار و بهبود زندگی همه زحمت‌کشان به‌خصوص طبقه کارگر در پیش‌رو می‌باشد و می‌بایستی این وظیفه را تا به-آخر ادامه داد. تجربه ثابت کرده است که منجمله بدون متحد شدن با همه خلق، بدون متحد شدن کارگران ایران در تشکیلات صنفی - اجتماعی که اکثریت آن‌ها را دربرگیرد، مبارزه عمیق‌تر نخواهد گشت. از این‌رو کارگران ایران می‌بایستی برای پاسخ گفتن به‌مسائل فوق، کوششی سخت جهت برطرف نمودن پراکندگی در صفوف خود نمایند و در یک تشکیلات صنفی - اجتماعی سراسری یک-پارچه و متحد شوند.

### فصل اول: نام، هدف، شرایط عضویت

ماده ۱ - نام: هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران، هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران، یک سازمان صنفی - اجتماعی و یک شخصیت حقوقی است که نمایندگی کارگران ایران عموماً، و کارگران سندیکاها و شوراهای اتحادیه‌های عضو را خصوصاً در حدود اساس‌نامه به‌عهده دارد و در سراسر ایران فعالیت می‌کند.

ماده ۲ - هدف: هدف از ایجاد هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران، متحد و متشکل نمودن کارگران به‌منظور دفاع از حقوق صنفی - اجتماعی کارگران در سراسر ایران است.

ماده ۳ - اقامت‌گاه قانونی هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران، تهران - خیابان تخت جمشید- شماره ۱۴۳، طبقه اول- تلفن ۶۶۲۲۷۹ می‌باشد.

ماده ۴ - شرایط عضویت: تمام سندیکاها، شوراهای اتحادیه‌های کارگری (به‌دور از هرگونه محدودیت مرام، مذهب، نژاد، زبان و غیره) که هدف‌ها، برنامه و اساس‌نامه هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران را بپذیرند، به‌وظایف آن عمل کنند و حق عضویت ماهانه خود را بپردازند، می‌توانند درخواست عضویت در هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران را بنمایند. تبصره ۱ - عضویت این واحدها توسط دبیر تشکیلات به شورای عالی هیئت مؤسس پیش‌نهاد می‌شود، شورای عالی می‌تواند در صورت واجد بودن شرایط، آن‌ها را به‌صورت عضو وابسته بپذیرد، تصویب نهایی عضویت هر واحد با کنگره کنفدراسیون کارگران ایران است. تبصره ۲ - برای هر واحد به‌تعداد اعضایش کارت عضویت هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران با ذکر نام سندیکا یا شورا و یا اتحادیه مربوطه صادر می‌شود. تبصره ۳ - حق عضویت در هفته اول هرماه باید پرداخت شود و در مقابل آن رسید دریافت گردد. تبصره ۴ - میزان حق عضویت در کنگره ۱۰ ریال تصویب شد. تبصره ۵ - کارگران کارگاه‌های کمتر از ۱۰ نفر یا واحدهایی که دارای تشکیلات کارگری نیستند، می‌توانند به‌طور انفرادی به‌عضویت هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران درآیند. تبصره ۶ - در صورت تخلف از اهداف و برنامه و اساس‌نامه هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران و پس از دوبار اخطار شفاهی و کتبی، عضویت یک واحد می‌تواند توسط شورای عالی به‌تعلیق

در آید. تصمیم‌گیری در مورد ادامه عضویت و یا اخراج از هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران با کنگره است.

### فصل دوم - حقوق هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

ماده ۵ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد به نمایندگی از جانب اعضای خود (شوراها و سندیکاها و اتحادیه‌ها) با کارفرمایان یا مراجع دولتی و سایر مراجع مربوط به امور کارگری وارد مذاکره شده و در مورد مسائل کارگران تبادل نظر و تصمیم‌گیری نماید.

ماده ۶ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد برای پیش‌برد هدف‌های خود با سایر اتحادیه‌های کارگری در جهان همکاری نماید و به همراه آنان به تشکیل کنفدراسیون جهانی کارگران مبادرت ورزد و یا به آن‌ها بپیوندد.

ماده ۷ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد به انتشار خبرنامه، روزنامه و هر نوع کتاب و یا نشریه دیگری که موافق هدف‌های آن باشد اقدام نماید.

ماده ۸ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد برای دفاع از حقوق اعضای خود در هر نوع مبارزه صنفی - اجتماعی که ضرور بشمارد، از جمله اعتصاب‌ها و تظاهرات‌ها شرکت کند و یا آن‌ها را سازمان دهد و همچنین صندوق‌های اعتصاب، کمک و تعاون کارگری تشکیل دهد.

ماده ۹ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد برای کمک به ارتقاء سطح دانش و آگاهی کارگران، ارتباط و تبادل اطلاعات حرفه‌ای و اجتماعی بین کارگران یک رشته و رشته‌های دیگر در سراسر ایران، سازمان‌های جداگانه فرهنگی، حرفه‌ای، ورزشی تشکیل دهد و به نمایش فیلم، برگزاری سخنرانی، ایجاد کتابخانه، ترتیب کنفرانس، گردش‌های دسته‌جمعی و غیره پردازد.

ماده ۱۰ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد برای نظارت بر مدیریت در کارگاه یا کارخانه، نماینده خود را اعزام دارد و در تنظیم قانون کار و آئین‌نامه‌هایی که به‌طور مستقیم یا غیر مستقیم، به حقوق کارگران مربوط می‌شود، مشارکت کند.

ماده ۱۱ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران حق دارد به‌منظور دفاع از حقوق و منافع کارگران، در مورد اقدامات اقتصادی - اجتماعی - سیاسی و فرهنگی دولت اظهار نظر کند و در مورد کلیه مسائلی که با منافع و حقوق کارگران ارتباط دارد و یا آن‌ها را به‌مخاطره می‌اندازد، مذاکره و اقدام نماید.

ماده ۱۲ - اداره امور هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران فقط حق ارگان‌های اجرایی منتخب کنگره هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران می‌باشد و مقامات دولتی و کارفرمایان حق هیچ‌گونه نظارت و دخالت در آن را ندارند.

### فصل سوم - وظایف هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

ماده ۱۳ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است از حقوق حقه اعضای خود در تمام مراجع و همه سطوح دفاع نماید.

ماده ۱۴ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است همبستگی طبقاتی میان کارگران و روح اتحاد میان آنان را تقویت کند.

ماده ۱۵ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است از اجرای بخشی از مواد مترقی قوانین کار و بیمه‌های اجتماعی در حوزه فعالیت خود دفاع کند و برای اجرای آن بکوشد.

ماده ۱۶ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است از مبارزات صنفی - سیاسی تمام کارگران ایران که متشکل در شوراهای و سندیکاها هستند عموماً و کارگران عضو خصوصاً که در جهت اهداف هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران باشد، پشتیبانی کند.

ماده ۱۷ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است از حقوق و آزادی‌های اجتماعی یعنی آزادی‌های سندیکایی، بیان، قلم، اجتماع، عقیده، اعتصاب و زبان در حوزه فعالیت خود دفاع نماید و برای تأمین این آزادی‌ها در سراسر کشور با سایر سازمان‌ها که با اهداف هیئت مؤسس کنفدراسیون همجهت باشند، همکاری نماید.

ماده ۱۸ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است در صنایع سنگین و کلیدی کشور نظیر نفت، گاز، پتروشیمی، ذوب آهن و غیره از اصل ملی بودن صنایع مادر دفاع کرده، با حضور سرمایه‌های بیگانه و امپریالیستی و کارشناسان غیر ضروری خارجی مبارزه نماید.

ماده ۱۹ - هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران موظف است روز اول ماه مه، روز هم-بستگی کارگران جهان را هرچه باشکوه‌تر برگزار نماید.

#### فصل چهارم - ارگان‌های تشکیلاتی هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران و طرز اداره آن‌ها

الف: کنگره، ب: شورای عالی، پ: هیئت دبیران، ت: هیئت بازرسان، ث: شعب  
الف - کنگره:

ماده ۲۰ - کنگره عالی‌ترین مرجع قانونی هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران است. کنگره سالی یکبار در اوائل مهر ماه برگزار می‌شود و با حضور نصف به‌علاوه یک نمایندگان رسمیت خواهد یافت.

تبصره: در موارد ضروری، چنانچه نصف به‌علاوه یک اعضا (شوراهای، سندیکاها) و یا دو سوم هیئت دبیران درخواست کنند، هیئت دبیران موظف است که یک کنگره فوق‌العاده را فراخواند.  
ماده ۲۱ - وظایف کنگره عبارتند از:

- بند ۱ - انتخاب هیئت رئیسه کنگره، توسط نمایندگان شرکت کننده در کنگره.
- بند ۲ - استماع و رسیدگی به گزارشات هیئت دبیران.
- بند ۳ - تصویب عضویت اعضا جدید و یا رسیدگی به وضع اعضا رسمی.
- بند ۴ - استماع گزارش هیئت بازرسان.
- بند ۵ - بررسی وضع مالی.
- بند ۶ - اصلاح یا تجدید نظر در خط مشی.
- بند ۷ - اصلاح یا تغییر در اساسنامه
- بند ۸ - تدوین برنامه یکسال بعد

بند ۹ - انتخاب هیئت دبیران و هیئت بازرسان و اعضا علی‌البدل جدید.

ماده ۲۲ - تعداد نمایندگان شرکت کننده در کنگره برحسب جدول زیر تعیین می‌شود:

- بند ۱ - در کارگاه‌هایی که از ۱۰۰ تا ۲۵۰ کارگر دارند، یک نماینده،
- بند ۲ - در کارگاه‌هایی که تا ۵۰۰ کارگر دارند، دو نماینده،
- بند ۳ - در کارگاه‌هایی که تا ۱۰۰۰ کارگر دارند، سه نماینده،
- بند ۴ - در کارگاه‌هایی که تا ۲۵۰۰ کارگر دارند، چهار نماینده،

بند ۵ - در کارگاه‌هایی که بیش از ۲۵۰۰ نماینده دارند، پنج نماینده تبصره ۱ - واحدهایی که تعداد اعضاء آنها بین ۱۰ تا ۱۰۰ نفر می‌باشند و مشابه آنها در شهرستان وجود نداشته باشد، می‌توانند یک نماینده به‌کنگره اعزام دارند. تبصره ۲ - واحدهایی که کمتر از ۱۰۰ نفر عضو دارند، در صورتی که به‌هم پیوسته و حد نصاب آنها در تشکیل سندیکا به ۱۰۰ نفر برسد، می‌توانند یک نماینده به‌کنگره اعزام دارند.

#### ب: شورای عالی:

ماده ۲۳ - شورای عالی، عالی‌ترین مرجع هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران در فاصله بین دو کنگره است و هر سه ماه یکبار تشکیل می‌شود.

ماده ۲۴ - جلسات شورای عالی با شرکت هیئت دبیران و اعضاء علی‌البدل، هیئت بازرسان و نمایندگان شعب (از هر شهرستان یک نفر) برگزار می‌شود و با حضور دوسوم اعضاء رسمیت خواهد یافت. در صورت نداشتن حد نصاب، جلسه بعدی حداکثر تا دو هفته دیگر، با شرکت نصف به‌علاوه یک باید تشکیل شود.

ماده ۲۵ - شورای عالی فوق‌العاده، بنا به درخواست حداقل سه نفر از نمایندگان شعب شهرستان - ها و یا اکثریت هیئت دبیران برگزار می‌شود.

ماده ۲۶ - وظایف شورای عالی عبارتند از:

بند ۱ - بررسی فعالیت سه ماهه هیئت مؤسس کنفدراسیون و رسیدگی به‌عملکرد هیئت دبیران.

بند ۲ - گزارش فعالیت شعب و بررسی مسائل شعب.

بند ۳ - پذیرفتن اعضاء جدید و رسیدگی به‌وضع اعضاء موجود

بند ۴ - تنظیم برنامه ۳ ماهه آینده در چارچوب برنامه مصوبه کنگره.

بند ۵ - تصمیم‌گیری و اظهار نظر در مورد مسائل عمومی جنبش کارگری و مسائل عمومی اجتماعی.

بند ۶ - انتخاب جانشین برای اعضاء از هیئت دبیران و یا مسئولین شعب در صورت کنارگیری و یا هر نوع پیش‌آمد دیگر.

#### پ - هیئت دبیران:

ماده ۲۷ - هیئت دبیران در فاصله جلسات شورای عالی، مسئولیت اداره امور هیئت مؤسس کنفدراسیون را دارد.

ماده ۲۸ - هیئت دبیران موظف است حداقل ماهی یکبار جلسات خود را برای بررسی امور و برنامه‌ریزی تشکیل دهد.

ماده ۲۹ - هیئت دبیران موظف به فراخواندن شورای عالی در موعد مقرر است و باید دو هفته قبل از تشکیل، تاریخ برگزاری شورای عالی را به اطلاع اعضاء شورا برساند.

ماده ۳۰ - اعضاء رسمی هیئت دبیران ۵ نفرند و عبارتند از دبیر کل، دبیر تشکیلات، دبیر تبلیغات، دبیر ارتباطات و دبیر مالی.

تبصره ۱ - به تعداد هر یک از دبیران، یک عضو علی‌البدل نیز در کنگره انتخاب می‌شود.

تبصره ۲ - اعضاء على البديل مى‌توانند به‌عنوان مشاور در جلسات هيئت دبيران، بدون حق رآى شركت كنند.

### ماده ۳۱ - وظايف و اختيارات دبير كل:

بند ۱ - دبير كل سخنگو و نماينده رسمى هيئت مؤسس كنفدراسيون كارگران ايران است.  
بند ۲ - دبير كل مسئول و پاسخگوى فعاليت‌هاى هيئت مؤسس كنفدراسيون مى‌باشد.  
بند ۳ - دبير كل موظف است فعاليت‌هاى هيئت دبيران و مسئولين شعب را نظارت و هماهنگ و هدايت كند.

بند ۴ - دبير كل مسئول اداره جلسات هيئت دبيران است.

### ماده ۳۲ - وظايف و اختيارات دبير تشكيلات:

بند ۱ - دبير تشكيلات مسئول ارتباط با اعضاء (شوراها، سنديكاه‌ها، اتحاديه‌ها، نمايندگان شعب در شهرستان‌ها) است.  
بند ۲ - دبير تشكيلات موظف به تشكيل يك كميسيون براى پيش‌برد وظايف خويش است.  
بند ۳ - دبير تشكيلات موظف است از طريق اين كميسيون، در جهت ايجاد سنديكاه‌ها و شوراه‌اى جديد در كارخانجات اقدام كند.  
بند ۴ - دبير تشكيلات با هدايت كميسيون مربوطه، موظف به گسترش هيئت مؤسس كنفدراسيون و جلب اعضاء جديد است.

بند ۵ - دبير تشكيلات موظف است توسط كميسيون مربوطه در جهت ايجاد اتحاديه‌هاى كارگرى سنديكاه‌ها و شوراها برحسب رشته صنايع و يا در سطح يك مجتمع يا در سطح شهرستان اقدام نمايد.  
بند ۶ - دبير تشكيلات موظف است توسط كميسيون مربوطه به‌طور مرتب و با برنامه معين به واحدهاى عضو در تهران و شهرستان‌ها سرکشى و به‌مسائل تشكيلاتى آن‌ها رسيدگى كند.  
بند ۷ - دبير تشكيلات با همكارى كميسيون مربوطه، موظف است درخواست عضويت اعضاء جديد و وضع آن‌ها را رسيدگى و به‌شوراي عالى گزارش دهد.

بند ۸ - دبير تشكيلات با شركت كميسيون مربوطه مى‌تواند در مورد تعليق عضويت و يا اخراج اعضاىي كه از خط مشى و اساس‌نامه كنفدراسيون تخلف کرده‌اند به شوراي عالى پيش‌نهاد دهد.  
بند ۹ - دبير تشكيلات با پيش‌نهاد در كميسيون مربوطه برحسب ضرورت مى‌تواند جلسات مشورتى در سطوح مختلف تشكيل دهد.

### ماده ۳۳ - وظايف و اختيارات دبير تبليغات:

بند ۱ - دبير تبليغات مسئول امور تبليغاتى، انتشاراتى و فعاليت‌هاى فرهنگى كنفدراسيون است.  
بند ۲ - دبير تبليغات بايد در حوزه فعاليت خود ۳ كميسيون: سياسى، فرهنگى و چاپ و پخش تشكيل دهد.

بند ۳ - دبير تبليغات موظف است از طريق كميسيون‌هاى مربوطه براى تبليغ خط مشى هيئت مؤسس كنفدراسيون، پيش‌برد فرهنگ مى، بالا بردن آگاهى سياسى - اجتماعى و فرهنگى و حرفه‌اى كارگران، فعاليت‌هاى به‌شكل نشریات، كتب، اعلاميه‌ها، ترتيب سخنرانى‌ها و نمايش فيلم و ترتيب جشن‌ها و برگزارى كلاس‌هاى آموزشى سنديكايى، حرفه‌اى و سوادآموزى و غيره انجام دهد.  
بند ۴ - دبير تبليغات براى مجله ارگان هيئت مؤسس كنفدراسيون مى‌تواند نمايندگان خبرنگارانى در تهران و شهرستان‌ها تعيين كند كه در جهت جمع‌آورى خبر و گزارش، پخش و فروش نشریات فعاليت كنند.

بند ۵ - نشریه ارگان هیئت مؤسس کنفدراسیون باید در چارچوب برنامه و خط مشی هیئت مؤسس کنفدراسیون عمل کند و مسئولیت آن با دبیر تبلیغات است.

#### ماده ۳۴ - وظایف و اختیارات دبیر ارتباطات:

بند ۱ - دبیر ارتباطات، رابط هیئت مؤسس کنفدراسیون با مراجع و مقامات و ادارات دولتی و غیر دولتی و همچنین ارتباط با مراجع بین‌المللی کارگران است.

بند ۲ - دبیر ارتباطات برای پیش‌برد وظایف خود می‌تواند کمیسیون امور ارتباطات تشکیل دهد.

بند ۳ - دبیر ارتباطات موظف است برای حل مسائل و درخواست‌های هیئت مؤسس کنفدراسیون و یا واحدهای وابسته، همچنین مسائل عمومی کارگران در سراسر ایران با مقامات و مراجع مربوطه تماس گرفته و در مجامع و جلسات مربوط به کارگران به‌عنوان نماینده هیئت مؤسس کنفدراسیون شرکت نماید.

بند ۴ - دبیر ارتباطات موظف است در مورد سازمان‌های بین‌المللی و تشکیلات کارگری کشورهای دیگر تحقیق و بررسی کرده و با آن‌هایی که هدف‌ها و برنامه‌های‌شان در تطابق با هدف‌ها و برنامه‌های هیئت مؤسس کنفدراسیون است، همکاری کرده و در مجالس و مراسم کارگری بین‌المللی شرکت نماید و یا از آن‌ها برای شرکت در برنامه‌های هیئت مؤسس کنفدراسیون یا آشنایی و تبادل تجربه دعوت به‌عمل آورد.

تبصره - این نوع روابط و اقدامات باید بعد از تصویب هیئت دبیران به‌اجراء درآید.

#### ماده ۳۵ - وظایف و اختیارات دبیر مالی:

بند ۱ - دبیر مالی مسئول تنظیم دخل و خرج و مسائل مالی هیئت مؤسس کنفدراسیون و حفظ اموال آن است.

بند ۲ - دبیر مالی جهت تنظیم برنامه‌های مالی و پیش‌برد کارها می‌تواند یک کمیسیون امور مالی تشکیل دهد.

بند ۳ - دبیر مالی موظف به تنظیم یک بودجه سالانه و برنامه‌ریزی برای افزایش درآمدها و جلوگیری از مخارج اضافی است.

بند ۴ - دبیر مالی مسئول جمع‌آوری حق عضویت‌های تعیین شده از طرف کنگره از اعضاست، همچنین جهت جمع‌آوری کمک با ابتکارات مختلف، مانند انتشار برگ‌های اعانه و یا ترتیب جشن‌ها و فروش نشریات باید اقدام نماید.

بند ۵ - براساس بودجه‌ای که در کنگره به‌تصویب می‌رسد، مخارج هر بخش معین می‌گردد. مخارج پیش‌بینی نشده بیش از هزار تومان، باید قبلاً به‌تصویب هیئت دبیران برسد.

تبصره ۱ - منابع درآمد هیئت مؤسس کنفدراسیون عبارتند از: حق عضویت اعضا، کمک‌های اعضا و طرفداران، فروش نشریات و درآمد جشن‌ها.

تبصره ۲ - هیئت مؤسس کنفدراسیون برای پرهیز از هر نوع وابستگی و براساس اصل تکیه بر نیروی خود، از دریافت کمک از کارفرمایان، دولت، احزاب و کشورهای خارجی خودداری می‌نماید.

تبصره ۳ - کلیه اسناد و مدارک مالی و هرگونه سند حقوقی که تعهد مالی برای هیئت مؤسس کنفدراسیون ایجاد کند، با دو امضای دبیر کل و دبیر مالی و مهر هیئت مؤسس معتبر است.

#### ت - هیئت بازرسان:

ماده ۳۶ - هیئت بازرسان به‌تعداد ۵ نفر در کنگره انتخاب می‌شوند.

ماده ۳۷ - هیئت بازرسان موظف است، از وضع کارگاه‌ها چنانچه ضرورت آن پیش آید، در زمینه‌های مشکلات درون شورا یا سندیکا، اختلاف بین آن‌ها و کارفرما، مناسبات بین ایشان و دولت و یا در موارد ایمنی در کارگاه، بهداشت، بیمه، انتخابات و غیره، بازرسی به عمل آورده و گزارش آن‌را به هیئت دبیران بدهند.

ماده ۳۸ - هیئت بازرسان موظفند وضع واحدهای عضو را از نظر رعایت و اجرای برنامه و اساسنامه هیئت مؤسس کنفدراسیون مورد بررسی قرار دهند و گزارشات آن‌ها را به هیئت دبیران بدهند.

ماده ۳۹ - هیئت بازرسان موظف به بازرسی از وضع مالی هیئت مؤسس کنفدراسیون هستند.  
ماده ۴۰ - هیئت بازرسان در موارد اختلاف بین هیئت دبیران، موظف به نظارت و بازرسی است.

#### ث- شعب شهرستان‌ها:

ماده ۴۱ - هیئت مؤسس کنفدراسیون به منظور هدایت و گسترش فعالیت‌های خود اقدام به تأسیس شعبی در شهرستان‌ها می‌نماید.

ماده ۴۲ - ترکیب و تعداد هیئت مسئولین شعب و اختیارات و وظایف آن‌ها مانند هیئت دبیران هیئت مؤسس کنفدراسیون است که در سطح شهرستان‌ها عمل می‌کنند.  
تبصره - مسئول ارتباطات در شهرستان‌ها فقط با ادارات محلی تماس می‌گیرد و نباید با مراجع بین-المللی کارگران ارتباط برقرار کند، مگر بنابر وظیفه‌ای که از طرف دبیر ارتباطات هیئت مؤسس کنفدراسیون به او واگذار شود.

ماده ۴۳ - هیئت مسئولین شعب موظفند با ایجاد یک مرکز در شهرستان خود، وظایف نمایندگی هیئت مؤسس کنفدراسیون را در شهر خود انجام دهند و در جهت گسترش شعب و پذیرش عضو جدید و ایجاد سندیکا و شوراهای جدید فعالیت کنند.

ماده ۴۴ - مسئولین شعب موظفند در چارچوب هدف‌ها و برنامه‌های هیئت مؤسس کنفدراسیون کار کرده و به‌طور مداوم با دبیرخانه هیئت مؤسس کنفدراسیون در مرکز در تماس باشند و گزارش فعالیت‌های خود را به دبیرخانه بدهند.

ماده ۴۵ - انحلال کنفدراسیون کارگران ایران: چنانچه نصف به علاوه یک اعضاء درخواست انحلال کنفدراسیون کارگران ایران را بنمایند، با تشکیل کنگره عادی و یا فوق العاده یا سه چهارم آراء، کنفدراسیون انحلال پیدا می‌کند.

#### فصل پنجم: رسمیت هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

ماده ۴۶ - این اساسنامه با یک مقدمه، ۵ فصل و ۴۶ ماده و ۴۷ بند و ۱۶ تبصره در تاریخ نهم شهریور ماه ۱۳۵۸ در اولین کنگره کنفدراسیون (کنگروه مؤسس) با اتفاق آراء به تصویب رسید.

بلافاصله، پس از تصویب اساسنامه، نامه‌ای جهت درخواست به رسمیت شناختن هیئت مؤسس به وزارت کار تنظیم شد که متن آن به شرح زیر است:

## نامه کنگره به وزارت کار

محترماً

نمایندگان سندیکاها و شوراهای کارگری بیش از ۳۰ واحد تولیدی از سراسر ایران به نمایندگی از جانب ۲۵۰۰۰ کارگر، کنگره مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران را تشکیل دادند. این کنگره به مدت دو روز از تاریخ ۵۸/۶/۸ لغایت ۵۸/۶/۹ به طول انجامید و در پایان اساسنامه کنفدراسیون کارگران ایران به اتفاق آراء به تصویب رسید.

در این کنگره بنا به دعوت قبلی از وزیر کار و امور اجتماعی جهت افتتاح جلسه، نماینده آن وزارتخانه آقای صادقی و همچنین آقای نصیری عضو شورای عالی کار حضور داشته و ناظر بر پیشرفت موفقیت آمیز کار کنگره بودند.

لذا با توجه به شرایط کنونی کشور و بنا به خواست کارگران که خواهان تشکل و تجمع به منظور حفظ منافع صنفی - اجتماعی خود می باشند، هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران تقاضای به رسمیت شناختن کنفدراسیون کارگران ایران و اساسنامه آن را دارد.

(امضای نمایندگان)  
با تقدیم تشکر  
هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

پس از تصویب اساسنامه، منشور پیش نهادی قرائت شد که بدون تغییر به اتفاق آراء به تصویب رسید که متن آن به شرح زیر است:

### منشور

به نام خدا و به یاد شهدا

انقلاب اسلامی ما بهر هبری قاطعانه امام خمینی با سرنگون کردن رژیم شاه خائن و ضربه زدن به امپریالیست ها، به ویژه امپریالیسم آمریکا، قدم اول را در راه رسیدن به استقلال کامل از قدرت های بیگانه برداشت و مردم توانستند بعد از سال ها حکومت ترور و خفقان، دولت ملی خود را انتخاب کنند، دولتی که بتواند حافظ استقلال کشور و در نتیجه آزادی برای مردم و دارای قاطعیت انقلابی بر علیه ضد انقلابیونی که در جهت اهداف طمع کارانه ای ابرقدرت های آمریکا و شوروی و صهیونیسم در کار انقلاب اخلاص می کنند، باشد. دولتی که در رأس وظایف انقلابی خود بتواند منافع زحمت کشان را تأمین نماید. هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران نیز متکی بر اصل مبارزه با هرگونه استعمار، استبداد و استثمار بوده و برای تحقق خواست های خود در جهت پیش برد امر انقلاب، مبارزات خود را با اتکاء به اکثریت کارگران ایران جدا از اعتقادات مسلکی و مذهبی به پیش می برد، زیرا کارگران ایران نتیجه تلخ سال ها وابستگی به امپریالیست ها را بیش تر از هر قشر و طبقه ای لمس کرده و آگاهند که در پرتو ایرانی مستقل و آزاد و جدا از هرگونه وابستگی به بیگانه، قادر به تأمین منافع خود خواهند بود. پیروزی انقلاب اسلامی که پیام آور آزادی برای مردم به خصوص زحمت کشان بود، کارگران ایران را بر آن داشت از این آزادی که برای آن مبارزه کرده و به دست آورده اند، استفاده کرده، اقدام به ایجاد تشکیلات صنفی - سیاسی واقعی در واحدهای تولیدی خود نموده و از آنجا که ضرورت اتحاد و هم بستگی را با تمام وجود حس می کنند، توانستند با همکاری تعدادی از شوراها و سندیکاها، خود، تشکیلات سراسری مستقل خود را به وجود آورند.

کارگران ایران طی ۷۰ سال مبارزات صنفی - سیاسی به نقش مبارزات متشکل خود پی برده و توانستند طی این مدت این واقعیت تاریخی را درک کنند که پیروزی مبارزاتشان وقتی تضمین است که این مبارزات به‌طور هم‌آهنگ انجام پذیرد. نقش کنفدراسیون کارگران ایران، هم‌آهنگ کردن مبارزات کارگران ایران در اقصا نقاط کشور، بالا بردن آگاهی کارگران در مورد مسائل صنفی - سیاسی و آموزش از دست‌آوردهای یکدیگر می‌باشد.

هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران برای به‌دست آوردن خواست‌های صنفی - سیاسی آن- هاست و از هر گونه مبارزات به‌حق کارگران، پی‌گیرانه دفاع می‌کند.

هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران در چارچوب انقلاب اسلامی، به‌طور قانونی و علنی فعالیت می‌کند. فعالیت علنی کنفدراسیون در خدمت ارتباط با وسیع‌ترین توده‌های کارگر برای متشکل کردن آن‌ها جهت ایجاد جبهه وسیع کارگران برای مقابله با ظلم و ستم کارگران می‌باشد.

هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران تشکیلات مستقل صنفی - سیاسی کارگران ایران است که فقط متکی به کمک‌های فکری، مادی و عملی کارگران بوده و برای حفظ استقلال خود، از هرگونه کمک از دولت، کارفرمایان و احزاب و سازمان‌های سیاسی خودداری می‌کند و برای تأمین خود اعتقاد راسخ به‌متشکل کردن هرچه وسیع‌تر کارگران دارد.

گزارش اوضاع مالی و پیش‌بینی بودجه کنفدراسیون، مطلب دیگری بود که قسمتی از وقت کنگره را به‌خود اختصاص داد:

## گزارش مالی

"دفتر هم‌آهنگی" کار خود را با ۱۰ هزار تومان پول قرضی که بنیان‌گذاران آن تهیه نموده بودند، آغاز نمود. در مدت عمر ۴ ماهه "دفتر هم‌آهنگی" همیشه با مشکلات مالی درگیر بودیم، ولی هیچ‌وقت اجازه ندادیم وظایفمان تحت‌الشعاع کمبود مالی قرار گیرد و یا وقفه و مانعی در راه ادامه فعالیت آن ایجاد کند. در ادامه کارمان برای رفع کمبود مالی و انتشار مجله "کارگران ایران"، مجبور شدیم ۱۸ هزار تومان دیگر قرض کنیم. براساس سیاست مستقل و متکی به‌خود بودن، کارمان را شروع کرده و ادامه دادیم. براین اساس مخالف پذیرفتن یا درخواست کمک چه از احزاب و سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی داخل و خارج و چه دولت و وزارت کار و کارفرمایان و سرمایه‌داران بوده‌ایم و نمی‌خواهیم دنباله‌رو و یا وابسته به آن‌ها باشیم. از همان ابتدا تکیه بر نیروی پرتوان کارگران داشتیم و مسائل و مشکلات مالی را به همت خودمان حل و فصل کردیم. با رشد و گسترش سندیکاها و شوراهای کارگرانی که با ما همکاری می‌کردند، کمک‌های مادی و معنوی افزایش یافت و توانستیم خیلی بهتر از عهده وظایف محوله برآئیم و در تجربه ثابت شد که سیاست اتکاء به‌نیروی لایزال کارگران، حقانیت دارد و اصولی است. با برخورد به ارقام مخارج و درآمد چهار ماهه "دفتر هم‌آهنگی" می‌توان به‌طور نسبی بودجه یک‌سال آینده هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران را پیش‌بینی کرد.

لیست مخارج و درآمد "دفتر هم‌آهنگی" در مدت ۴ ماه فعالیت  
از تاریخ ۵۸/۲/۸ تا ۵۸/۶/۸

| مقدار درآمد به ریال | صورت درآمد         | مقدار مخارج به ریال | صورت مخارج                             |
|---------------------|--------------------|---------------------|--|
| ۱۲۵۵۰۰              | حق عضویت دفتر      | ۲۱۰۰۰۰              | کرایه خانه ۵ ماه                       |
| ۱۹۶۰۰               | کمک برای نشریه     | ۱۶۴۵۰               | خرید وسایل و لوازم برای دفتر           |
| ۸۶۰۰                | پول چای و تلفن     | ۱۳۰۰                | خرید کتاب و جزوه و نشریه               |
| ۶۰۴۸۰               | درآمد مجله شماره ۱ | ۲۸۰۰۰               | خرج نگهداری و حفظ دفتر                 |
|                     |                    | ۵۰۰۰                | خرید وسایل تحریریه و متفرقه            |
|                     |                    | ۱۴۵۰                | کرایه سفر به شهرستان‌ها                |
|                     |                    | ۲۰۷۶۸۰              | انتشار ۳ شماره مجله<br>"کارگران ایران" |
| ۲۱۴۱۸۰              | جمع کل درآمد       | ۴۶۹۸۸۰              | جمع کل مخارج                           |

بده‌کاری دفتر در حال حاضر برابر ریال  $۴۶۹۸۸۰ - ۲۱۴۱۸۰ = ۲۵۵۷۰۰$  موجودی کنونی دفتر بدون محاسبه مخارج برگزاری کنگره، برابر ۲۴۳۰۰ ریال است.  
چند نکته:

- کرایه خانه ماه شهریور پرداخت و محاسبه شده است.
- مخارج ۴ ماهه تلفن هنوز دریافت نشده و بده‌کاری آن محسوب نشده است. حدوداً ۱۵۰۰۰ ریال خواهد بود.
- فروش نشریه شماره ۲ و ۳ دریافت و محاسبه نشده است.
- تعداد انتشار هر شماره مجله برابر ۵۰۰۰ نسخه بوده است.
- وسایل و لوازم خریداری شده برای دفتر عبارتند از: یخچال، دو میز و ۲۰ صندلی، وسایل و میز تحریر، یک‌دستگاه ماشین تحریر، سه ماشین دوخت (برای سنجاق کردن مجله)، کتاب-خانه و کمد تحریر، کیسول گاز.

### بودجه یکسال آینده هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران

| مقدار درآمد به ریال | صورت درآمد   | مقدار مخارج به ریال | صورت مخارج   |
|---------------------|--------------|---------------------|--|
| ۳۰۰۰۰               | کمک به نشریه | ۵۰۴۰۰۰              | کرایه خانه   |
| ۳۰۰۰۰               | تلفن و چای   | ۲۴۰۰۰               | خرید وسایل و لوازم دفتر  |
|                     | فروش ۱۲      | ۹۰۰۰                | خرید کتاب و جزوه و نشریات  |
| ۹۶۰۰۰۰              | شماره مجله   | ۱۲۰۰۰۰              | نگهداری و تعمیر وسایل و مخارج روزمره دفتر                          |
|                     |              | ۳۵۰۰۰               | مخارج مسافرت به شهرستانها  |
|                     |              | ۱۲۰۰۰               | خرید وسایل تحریریه   |
|                     |              | ۶۰۰۰۰               | چاپ اعلامیه و تهیه عکس و انتشارات                                  |
|                     |              | ۵۰۰۰۰               | آبونمان تلفن و سرایدار   |
|                     |              | ۵۰۰۰۰               | برگزاری کنگره سال آینده، شورای عالی، اول ماه مه و یادبودهای کارگری |
|                     |              | ۹۳۶۰۰۰              | انتشار ۱۲ شماره مجله در ۵۰۰۰ نسخه                                  |
|                     |              | ۵۸۰۰۰               | مخارج پیش‌بینی نشده  |
| ۱۰۲۰۰۰۰             | جمع کل درآمد | ۱۸۵۸۰۰۰             | جمع کل مخارج   |

#### وضع بودجه:

|                       |          |      |
|-----------------------|----------|------|
| جمع کل مخارج          | ۱۸۵۸۰۰۰+ | ریال |
| قرض "دفتر هم‌آهنگی"   | ۲۸۰۰۰۰   | "    |
| بده‌کاری تلفن         | ۱۵۰۰۰    | "    |
| بودجه کل              | ۲۱۵۳۰۰۰  | "    |
| درآمد پیش‌بینی شده کل | ۱۰۲۰۰۰۰  | "    |
| کسری بودجه *          | ۱۱۳۳۰۰۰  | "    |

\* کسری بودجه برابر ۱۱۳۳۰۰۰ ریال است که باید از طریق تعیین حق عضویت ماهانه اعضا تأمین گردد.

بنا به تصویب کنگره، سندیکاها و شوراهای عضو کنفدراسیون به ازاء هر یک از اعضای خود، بایستی مبلغ ۱۰ ریال به‌عنوان حق عضویت به کنفدراسیون پرداخت نمایند.

قطع‌نامه آخرین سندی بود که کنگره از تصویب گذراند. حضور دبیر سندیکای کارگران کوره‌پزخانه‌های محمودآباد و گزارش وی از وضع اسفبار زحمت-کشان این رشته تولیدی، موجب اضافه شدن بند ۱۵ به قطع‌نامه‌ی پیش‌نهادی شد. متن این قطع‌نامه که مورد پشتیبانی حاضران قرار گرفت و به اتفاق آرا تصویب شد، به‌شرح زیر است:

## قطعنامه

به نام خدا و به یاد شهدا

ما کارگران شرکت کننده در اولین هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران در پایان موفقیت- آمیز کنگره مواضع و خواست‌های خود را در قطعنامه زیر به اطلاع دولت و عموم هم‌میهنان عزیز می‌رسانیم:

- ۱ - ما کارگران ایران مراتب پشتیبانی خود را از انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی، از استقرار جمهوری اسلامی، از دولت موقت مهندس بازرگان و دادگاه‌های انقلاب اعلام می‌داریم.
- ۲ - ما دخالت‌ها و تجاوزات کلیه امپریالیست‌ها به خصوص امپریالیست‌های آمریکا و شوروی و صهیونیسم و عمال داخلی‌شان و توطئه‌های ارتجاع و عناصر ضد انقلاب را شدیداً محکوم می‌کنیم و خواهان سرکوب قاطعانه آن‌ها می‌باشیم.
- ۳ - ما خواهان تضمین استقلال و تمامیت ارضی ایران عزیز هستیم و هرگونه اعمال توطئه- گرانه و تجزیه‌طلبانه عناصر ضد انقلابی را شدیداً محکوم می‌کنیم.
- ۴ - ما خواهان به رسمیت شناختن هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران هستیم.
- ۵ - ما خواهان تأمین آزادی فعالیت‌های صنفی - سیاسی کارگران، بدون هرگونه انحصارطلبی می‌باشیم.
- ۶ - ما خواهان شرکت نمایندگان واقعی کارگران در تدوین قانون کار هستیم.
- ۷ - ما خواهان تصفیه کامل مدیران کارخانجات از عوامل وابسته به امپریالیسم و ارتجاع و ضد انقلاب می‌باشیم.
- ۸ - ما خواهان ملی شدن قاطعانه صنایع، بانک‌ها و بیمه‌های وابسته به امپریالیسم و کوتاه کردن دست سرمایه‌داران غارتگر می‌باشیم.
- ۹ - ما خواهان پرداخت حقوق مساوی در برابر کار مساوی برای کارگران زن و مرد هستیم.
- ۱۰ - ما خواهان تأمین و اجرای ۴۰ ساعت کار در هفته و همچنین تأمین مرخصی مساوی برای تمام کارکنان، اعم از کارگر و کارمند می‌باشیم.
- ۱۱ - ما خواهان رسیدگی جدی به وضع نابه‌سامان بیمه، بهداشت و مسکن کارگران هستیم.
- ۱۲ - ما خواهان کنترل قیمت‌ها و کوتاه کردن دست واسطه‌ها برای بالا بردن قدرت خرید کارگران می‌باشیم.
- ۱۳ - ما ایجاد نیروی ویژه را به عنوان عامل سلب آزادی در محیط کار تشخیص داده و خواستار لغو فوری این تصویب‌نامه می‌باشیم.
- ۱۴ - ما خواهان جلوگیری از اخراج بی‌رویه کارگران و تأمین کار برای کارگران بی‌کاری-باشیم.

۱۵ - ما نمایندگان حاضر در کنگره هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران با توجه به فقدان مقدماتی‌ترین وسایل رفاهی در زمینه‌های بازنشستگی، بیمه، بهداشت و مسکن کارگران کوره‌پزخانه و کار قرون وسطائی و طاقت فرسای این برادران در برابر دست‌مزد ناچیز، از دولت موقت انقلاب موکداً درخواست اقدامات فوری جهت رسیدگی به رفع مشکلات فوق، به خصوص کنترل پرداخت دست‌مزد بر مبنای حداقل دست‌مزد مصوبه وزارت کار می‌باشیم.

پایدار باد جمهوری اسلامی ایران به رهبری امام خمینی  
پیروز باد کنفدراسیون کارگران ایران در خدمت انقلاب

## پاسخ به سئوال‌ها

در پاسخ به پرسش‌های کارگران در روز اول کنگره آقای صادقی در مورد تشکل کارگران و همچنین شورا و سندیکا مسائل و نکاتی را خاطر نشان کرد و گفت:

"در مورد آن شوراهایی که در این دوران بعد از انقلاب به وجود آمده و به وجود آمدنشان هم طبیعی بوده است، باید حافظ و نگهبان کارگاه باشد و روی همه امور آن کارگاه باید نظارت داشته باشد و از همه جا بپرسد، ولی دخالت نکند که کار را لنگ بکند و فقط نظارت داشته باشد، هوشیاری به خرج دهد و نگذارد کسی عمداً و قصداً یک قسمتی را تعطیل کند". آقای صادقی در ادامه صحبت‌هایش گفت: "فرقی نمی‌کند شورا باشد یا سندیکا، آن هوشیاری، زیرکی، یکپارچگی، وحدت کلمه و اتحاد است که ضامن حفظ این تشکیلات است. برای اسم این تشکیلات زیاد نگران نباشید. شما اگر آن اتحاد و هوشیاری را داشته باشید، صد در صد کار درست می‌شود. من قبلاً عرض کردم این مسئله شوراهای تحت بررسی است و سمینار برای آن تشکیل خواهد شد و از لحاظ آئین‌نامه تکلیفش روشن می‌شود، ما شوراهای را که رد نکرده‌ایم. اما در مورد سندیکا قانون و مقررات و همه ضوابط وجود دارد. فوراً ثبت می‌شود، برای شورا هم قوانینی به وجود خواهد آمد و شاید مثلاً تحت نظارت سندیکا تشکیل شود". آقای صادقی در مورد نحوه کار وزارت کار با تشکل‌های کارگری گفت: "دیگته کردن، از این به بعد ممنوع و غدغن شده است و از این لحاظ می‌توانید صد در صد خاطر جمع باشید. منتها یک اصولی وجود دارد که پذیرفته شده است و همیشه رعایت شده است". او در جواب یکی از نمایندگان در رابطه با سندیکا گفت: "ما یک توضیح خدمت‌تان دادیم. عرض ما این بود که آدم‌ها سندیکاها را بدنام کرده‌اند. خود سندیکا گناهی ندارد. سندیکا یک ساخت، یک نهاد، یک سازمان و تشکلی است بین‌المللی و شناخته شده و اگر در زمان طاغوت هم وجود داشته، برای این بوده که در مجامع و سازمان‌های بین‌المللی شرم‌نده نشوند که ما سندیکا نداریم". و در ادامه بیان داشتند: "آدم‌ها هستند که باید درست بشوند. الان عرض کردم این سازمان مال خودتان است و تمام اختیاراتش مال خودتان است. آن‌ها را پاک‌سازی و بازسازی کنید، آدم‌های مورد اعتماد شما، خدمت‌گزار صدیق، فداکار و انقلابی را باید انتخاب کنید تا سندیکای واقعی را با هر روحیه‌ای که خودتان دوست دارید به وجود آورید. دولت و وزارت کار مطلقاً دخالت ندارند. اگر شما از ما نخواهید، حتماً در مجمع‌تان هم نمی‌آییم، باید از ما کتباً بخواهید تا ما به سندیکای‌تان بیاییم، چه رسد به این‌که خدای نکرده، زبانه لال، بخوایم فرمایشی بکنیم، یا اعمال نفوذی بکنیم". وی صحبت خود را چنین ادامه داد: "اصل تشکل و اصل اتحاد، مقدس و محترم است. همان سندیکا را پاک‌سازی و حفظ کنیم. خانه کارگر هم دیگر وجود ندارد. این دفتر (دفتر هم‌آهنگی) هم هست و به وجودش باید افتخار کنید و کارشان هم ادامه خواهد داشت، خدماتش را هم به شما ارائه خواهد داد. یک بحث آزاد و میز آزادی هم هست که کارگران از سراسر کشور بیایند و درد دل‌هایشان را هم بکنند".

آقای صادقی در پاسخ به سئوالات گوناگون نمایندگان گفت: "این را می‌خواستم عرض کنم که خیلی از مسائلی که این‌جا مطرح شده است در صلاحیت بنده نیست که جواب بدهم، چندین مدیر کل هستند که باید جواب بدهند، اگر می‌دانستم که این مشکلات مطرح می‌شود، همه آن مدیر کل‌ها می‌آمدند". یکی از کارگران سئوال کرد: "ما از اول این مسئله را می‌دانستیم که اگر سندیکا تشکیل بدهیم، وزارت کار آنرا به رسمیت می‌شناسد، ولی کارگری که ما را به نمایندگی انتخاب کرده است، به‌عنوان نماینده

در شورا قبول کرده و خود کارگران شورا می‌خواهند، حالا آیا ما می‌توانیم به‌کارگر بگوئیم که تو شورا نخواه و سندیکا تشکیل بده؟".

آقای صادقی در پاسخ گفت: "ابداً، اگر شما با کارگر صحبت کنید و اگر خود شما قانع شوید و این مسئله را قبول کنید، کارگر اصراری ندارد. او می‌خواهد منافعش حفظ شود و به حقش برسد. او می‌خواهد که کارفرمای نخاله‌ای که شما فرمودید، کلاه سرش نگذارد، حال از هر طریقی که بشود، برای او فرقی نمی‌کند. همین دفتر از او دفاع می‌کند. چه فرقی می‌کند که چه تشکیلاتی منافعش را تأمین می‌کند؟ عرض بنده در مورد سندیکا، از لحاظ به رسمیت شناختن است که سریعاً آن را به رسمیت خواهیم شناخت. حالا می‌خواهید شورای شما هم باشد، فرض کنید شما شورا تشکیل بدهید و کارفرما با کمک یک عده‌ای که او سیرشان می‌کند، می‌آید و یک شورا بغل شورای شما می‌گذارد و می‌گوید این‌ها بی‌خود هستند و ما درست می‌گوئیم و ما واقعی هستیم. به این ترتیب یک جنگ به راه می‌اندازد بین این شورا و آن شورا و آن وقت کارگر به جای این‌که به دنبال منافعش برود، دنبال تولید و درآمد بیشتر برود، تمام نیرو و انرژی‌اش صرف جنگ بین یک‌دیگر می‌شود. این‌ها که نمی‌خواهند این‌طور بشود، خود شما هم نباید بخواهید...". کارگران علاقه بسیار داشتند که مسائل خود را هرچه بیشتر مطرح کنند و جوابی بشنوند، ولی متأسفانه وقت محدود بود و کنگره می‌بایستی وارد دستور کار خود می‌شد. به همین دلیل قرار شد وقت دیگری به این بحث‌ها اختصاص یابد.

## سخنرانی آقای علی صادقی نماینده وزارت کار

"درود مجدد من به کنگره پیش‌گامان بنیان‌گذاری کنفدراسیون کارگری ایران. یکبار دیگر تبریک می‌گویم به‌خاطر نظم و آرامش و منطق و انسانیت. این مسائلی است که لازم است در هر تشکیلات وجود داشته باشد. اگر من در این‌جا نکته‌هایی عرض می‌کنم، منباب مسئولیت اداری من است، در امور سندیکایی و تشکل کارگری است و همه‌اش جنبه ارشادی دارد. حالا که شما انتخابات را انجام دادید و درخواست کردید برای به رسمیت شناختن‌اش، ما کوشش خودمان را خواهیم کرد. اولین قدم این است که نمایندگان اتحادیه‌های ثبت شده اصیل را پیدا کنید و سعی کنید آن‌ها هم جزو این‌جا بشوند، تا این کنگره که حدود سی واحد کارگری نماینده داشت، باید سی‌هزار واحد کارگری در آن نماینده داشته باشند. از آدم‌هایی که این تشکیلات را به‌وجود آورده‌اند و سال‌ها در خفقان برای هدف‌شان زحمت کشیده‌اند، باید تشکر کرد. نکته دیگر قدرت است، قدرت چیز قشنگی است که آدمیزاد دوست دارد داشته باشد، چه از لحاظ بدنی چه از لحاظ روحی، در سایه قدرت انسان به‌خواست‌هایش می‌رسد. ولی توجه داشته باشید، اولاً این قدرت در جهت خواست‌های مشروع به‌کار رود و با توجه به شرایط و امکانات، ثانیاً قدرت مثل سکه دو رو دارد، یک روی زیبا و یک روی خطرناک".

آقای صادقی در ادامه صحبت‌هایش گفت: "آمدن به این‌جا، به‌خاطر دعوتی است که شده بود و نظر ما در باره این تشکیلات، همین مسائلی بود که به‌عرض‌تان رساندم. منتظر این سؤال و جواب‌ها نبودیم، اگر بودیم، آدم‌های متخصص هر قسمتی را این‌جا آماده کرده بودیم، به‌هر حال آن‌چه را که در ارتباط با خودم است، جواب خواهم داد".

وی در پاسخ سؤال‌های کارگران چنین ادامه داد: "نماینده شیراز فرمودند در کارخانه خوش‌طعم اجازه ندادند نماینده کارگران در این کنگره شرکت کند. اصل اول این است: در داخل کارگاه، خواه مدیر باشد یا شورا یا سندیکا، یک نظمی باید در آن‌جا برقرار باشد. بنابراین هرکس که دعوت می‌شود از طرف وزیر کار یا مدیر فرق نمی‌کند، اول باید موضوع را با مدیریت مطرح کند و اگر نشد استمداد

بطلید تا ترتیب شرکت این آدم را فراهم نکنند. نماینده چوکای رشت فرمودند که مشکل ما عدم شناسایی شورای کارگری و سندیکایی از طرف واحد اداره‌ی کار محل است. اول این‌که عرض کنم راجع به-شوراها قبلاً بحث کردم. الان سندیکاها، اتحادیه و کنفدراسیون و این چیزها اگر تشکیل شود، فوراً رسیدگی می‌شود. در مورد شوراها هنوز قوانینی وجود ندارد و از هیچ مرجعی هنوز تصویب‌نامه‌ای نگذشته. به‌صورتی از طرف مراجع روحانیون عنوان شده برای شهرها، برای ده، برای بخش، برای استان، برای مملکت که امور سیاسی باید شورایی باشد. در امور کارگری چون جنبه اقتصادی و اجتماعی و کارگری و سیاسی دارد، که شما دنبالش هستید، تحت بررسی است. اما سندیکا اگر به-رسمیت شناخته‌اند، موردش را بنویسید و به‌من بدهید، من دنبالش را می‌گیرم، چون سندیکا هیچ اشکالی ندارد. نماینده پالایشگاه شیراز سؤال کردند که تصفیه در وزارت کار چه صورتی دارد. جواب عرض می‌کنم که در تمام شهرستان‌ها، مدیران را عوض کردیم، حتا همین شیرازی که عنوان کردید، مدیرش تغییر کرد و در تمام مدیریت‌های وزارت کار تغییر حاصل شده. در جای دیگر خواهر عزیز و هم‌نامم خانم صادقی گفتند که مانع تشکیل کمیته زنان در کارخانه شدند. اول عرض می‌کنم که از دید وزارت کار و از دید قانون کار، بین کارگران زن و مرد هیچ تفاوتی نیست، مگر از لحاظ طبیعی. هر حقوق و مزایایی که کارگر مرد دارد، کارگر زن هم دارد، به‌اضافه چند امتیاز بیشتر که اگر بچه داشته باشند، باید مهد کودک وجود داشته باشد و باید به بچه‌اش برسند و یا در مورد کارهای سخت و زیان‌آور از وجود کارگر زن استفاده نشود و امتیازات بیشتری هم دارند. اگر در این قسمت ناراحتی خاصی هست، ما در وزارت کار یک مدیر کل داریم که به‌توسعه مشارکت و امور زنان و نوجوانان مربوط است و خانم فرخ مدیر کل آن قسمت است، به‌آن‌جا مراجعه کنید. برادرمان آقای یوسفی از سازمان گوشت مطلبی را گفتند که من خیلی خوش‌حالم که از زبان یک کارگر این حرف را می‌شنوم که دولت را باید مورد تأیید قرار داد و در جهت تقویت آن کوشید و دستش را برای به‌ثمر گذاشتن انقلاب باز گذاشت و مواظب بود که اگر غفلتاً و در اثر عدم توجه به کجراه رفت، توجهش را جلب کنیم.

در مورد آقای ملکان، مایه تأسف است که این‌قدر زمان رسیدگی به شکایات زیاد شده، به‌هرحال برای کار شخص شما خواهش می‌کنم، فردا یا پس فردا تشریف بیاورید آن‌جا و صحبت کنید تا کار شما را زودتر انجام دهند.

آقای شکاری از کوره‌پزخانه، مطالبی گفتند که در این قطع‌نامه آمده و خود آن قطع‌نامه حتماً اثر خواهد کرد. وضع کوره‌پزخانه از قدیم‌الایام این‌جور ناگوار و غیر انسانی بوده، انشاءالله با این قطع‌نامه و با این توجه، حتماً به‌دنبالش می‌روند. منتها خود کارگر هم باید بخواهد. کارگر نباید بنشیند که بی‌آیند دست به‌سر و گوشش بکشند و خواست‌هایش را تأمین کنند، او باید بخواهد تا این مشکلات از هر جهت رفع شود. البته می‌دانید در باب بیمه و مسائل درمانی، اصولاً وزارت کار مسئولیتی ندارد و این به بیمه و وزارت بهداشتی و به‌زیستی مربوط می‌شود. همان‌طور که به‌وزارت کار مراجعه می‌کنید، به‌آن وزارت‌خانه نیز مراجعه کنید. آقای جعفری از چوب نکا چند نکته را مطرح کردند که طبقه‌بندی‌شان طبق نظر کارفرما انجام شده. ما یک اداره طبقه‌بندی داریم در وزارت کار که آقای رضائی مدیر کل آن است، به ایشان مراجعه کنید."

سپس آقای علی صادقی یکی از حاضرین در کنگره گفت: "من کارگر پارس الکتریک بودم و از وقتی که بی‌کار شدم مقدار چهارده هزار و پانصد تومان پول گرفته‌ام، اما حاضر تمام این پول را پس بدهم تا این سرمایه به‌کار بیفتد و به‌تولید مملکت کمک شود، ولی باید به‌من کار بدهند تا بتوانم در

سازندگی مملکت شرکت کنم". نماینده وزارت کار از این کارگر تشکر کرد و گفت در این مورد شورا یا سندیکای تان با مدیریت کارخانه تماس بگیرد، اگر امکانش بود به کار برگردید که مسئله حل است، ولی چنانچه این امکان نباشد، وزارت کار نمی‌تواند فشار بیاورد و کارفرما را وادار کند که شما را به کار بگمارد، چون شما مزایای تان را گرفته‌اید، ولی در حد امکانات ما میتوانیم توصیه‌هایی بکنیم. آقای امین‌زاده از نماینده وزارت کار آقای صادقی خواستند تا وزارت کار بیش‌تر به مسائل رفاهی کارگران توجه کند و آقای صادقی در جواب گفت که ایشان می‌توانند به آقای فاضل‌پور که خود از میان کارگران برخاسته‌اند و در حال حاضر معاون وزارت کار می‌باشند مراجعه کنند. آقای زارع، یکی دیگر از حاضرین در باره‌ی سیاست دولت در مورد سندیکا یا شورا و تشکل کارگری سؤال کردند و آقای صادقی در پاسخ ایشان توضیح دادند که سندیکاهای واقعی و دل‌سوز مورد حمایت وزارت کار هستند و تشویق هم می‌شوند. نماینده وزارت کار در جواب آقای عزیز زنده‌دل گفتند که ایشان گله می‌کنند که حق اولاد و حق مسکن ما کم است و کارفرما می‌گوید شما کم‌کاری کردید. به‌نظر من این موضوعی است که باید بنشینید با مدیریت خودتان حل و فصل کنید، من امیدوارم این مسئله حل شود.

رئیس جلسه در مورد سئوالات خارج از مسئولیت آقای صادقی گفتند که بهتر است بعداً هیئت دبیران مسائل را با هم‌کاران ایشان مطرح نمایند و فعلاً بیش از این وقت ایشان گرفته نشود.

## **صورت‌جلسه انتخاب هیئت دبیران، هیئت بازرسین و علی‌البدل‌های هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران**

در پایان کنگره هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران که در روزهای پنج‌شنبه ۸ و جمعه ۹ شهریور ماه ۱۳۵۸ با شرکت حدود ۱۰۰ نماینده و ناظر از شوراهای و سندیکاها با حق ۵۲ رأی به- نمایندگی ۳۱ هزار کارگر (با احتساب کارگران واحدهایی که با ارسال پیام به کنگره تقاضای عضویت کرده بودند) از تهران و شهرستان‌ها و با حضور نماینده وزارت کار آقای صادقی مدیر کل سازمان- های کارگری وزارت کار و آقای نصیری عضو شورای عالی کار برگزار گردید، خانم رعنا صادقی و آقایان غلامحسین نصیری و علی شریفی به‌عنوان هیئت نظار انتخابات تعیین گردیدند. انتخابات در سه مرحله برای تعیین هیئت دبیران، بازرسین و علی‌البدل‌ها انجام شد. نتیجه انتخابات به‌شرح زیر است:

کاندیداهای هیئت دبیران عبارت بودند از آقایان: محمد علی گل‌بهاران، سیامک مؤیدزاده، حسین ملک محمدی، علی‌رضا رضائی، داود قوامی، بیژن اوشیدری و کیومرث براری.

آراء به‌دست آمده به‌ترتیب از این‌قرار است:

- |                   |        |
|-------------------|--------|
| ۱- علی‌رضا رضائی  | ۴۹ رأی |
| ۲- سیامک مؤیدزاده | ۴۵ رأی |
| ۳- دادو قوامی     | ۳۷ رأی |
| ۴- محمد گل‌بهاران | ۳۰ رأی |
| ۵- بیژن اوشیدری   | ۲۷ رأی |
| ۶- حسین ملک محمدی | ۱۶ رأی |

## ۷- کیومرث براری ۱۳ رأی

که در نتیجه ۵ نفر اول که حائز اکثریت آراء هستند، به‌عنوان هیئت دبیران انتخاب شدند. در مرحله دوم انتخابات برای تعیین علی‌البدل‌ها به‌عمل آمد و کاندیدها عبارت بودند از آقایان: حسین ملک محمدی، جلال حسینی، علی رستگار، احمد زارع، محمد ملکان، کیومرث براری و ابراهیم هودین شاد. نتیجه آراء به‌شرح زیر است:

- |                      |        |
|----------------------|--------|
| ۱- ابراهیم هودین شاد | ۴۰ رأی |
| ۲- حسین ملک محمدی    | ۳۵ رأی |
| ۳- جلال حسینی        | ۲۸ رأی |
| ۴- احمد زارع         | ۲۸ رأی |
| ۵- علی رستگار        | ۲۳ رأی |
| ۶- کیومرث براری      | ۲۲ رأی |
| ۷- محمد ملکان        | ۱۷ رأی |

۵ نفر اول که حائز اکثریت آراء هستند، به‌عنوان اعضاء علی‌البدل انتخاب شدند. در پایان انتخابات برای تعیین هیئت بازرسی به‌عمل آمد. کاندیدها عبارت بودند از آقایان علی یوسفی، خلیل رضائی، یوسف مددی، حسین دربندی، فرامرز بصارتی، احمد لران، پرویز امین‌زاده، حسن تیموریان و ناصر محمودی‌نژاد. نتیجه آراء به‌ترتیب به شرح زیر است:

- |                     |        |
|---------------------|--------|
| ۱- حسن تیموریان     | ۳۷ رأی |
| ۲- احمد لران        | ۳۵ رأی |
| ۳- علی یوسفی        | ۲۲ رأی |
| ۴- فرامرز بصارتی    | ۲۲ رأی |
| ۵- پرویز امین‌زاده  | ۱۹ رأی |
| ۶- ناصر محمودی‌نژاد | ۱۸ رأی |
| ۷- خلیل رضائی       | ۱۶ رأی |
| ۸- یوسف مددی        | ۱۳ رأی |
| ۹- حسین دربندی      | ۴ رأی  |

که در نتیجه ۵ نفر اول که حائز اکثریت آراء هستند، به‌عنوان هیئت بازرسی انتخاب شدند.

در خاتمه با پیش‌نهاد کنگره و در میان شور و شوق و استقبال گرم کارگران شرکت کننده، آقای نصیری به‌عنوان عضو افتخاری هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران و عضو مشاور هیئت دبیران، به‌اتفاق آراء برگزیده شدند.

امضای هیئت نظار

رعنا صادقی      غلامحسین نصیری      علی شریفی

## نظری بر کنگره

روز چهارشنبه بود. فردایش جلسه کنگره شروع می‌شد. به دنبال چند ماه فعالیت در ارتباط فشرده با سندیکاها و شوراهای تهران و شهرستان‌ها، شور و شوق و هیجان اعضای "دفتر هم‌آهنگی" به اوج خود رسیده بود. لباس‌های گرد و خاکی، ریش نتراشیده، چشم‌های گود افتاده از چند روز کار شبانه روزی حکایت می‌کرد. ولی کارهای مقدماتی کنگره هنوز تمام نشده بودند. چند نفر چادر وصله پینه‌ای را که با هزار زحمت سرهم شده بود، به در و دیوار محکم می‌کردند که تمام جلسات کنگره در زیر همین چادر و در هوای بسیار گرم آن برگزار شد. یکی دو نفر مشغول روبه‌راه کردن نمایشگاه عکس کورپزخانه‌ها بودند. بقیه کارگران هم هرکدام بنا بر وظیفه‌ای که بر عهده گرفته بودند، دنبال تهیه صندلی، سیم‌کشی برق، غذا و راه انداختن آبدارخانه و غیره بودند. نزدیک ظهر اولین شرکت کنندگان شهرستانی از شیراز رسیدند. آن‌ها هم وقتی دیدند کارها عقب است، بلافاصله آستین‌ها را بالا زدند و مشغول کار شدند. تا نزدیک غروب اغلب شرکت کنندگان شهرستانی گروه گروه، سر و کله‌شان پیدا شد. همان شب در میان شلوغی کار، جلسه آشنایی ترتیب دادند و به‌درد دل و تبادل تجربه پرداختند و برای شرکت هرچه فعالانه‌تر در کنگره، خود را آماده کردند. براساس صحبت‌های همین جلسه مقدماتی بود که یک قسمت تازه به‌برنامه کنگره اضافه شد و قرار شد که نمایندگان تهران و شهرستان‌های مختلف، قبل از شروع جلسه گزارشی از مشکلات، مبارزات و پیروزی‌های واحد خود به کنگره بدهند. این جلسه مقدماتی تا پاسی از شب ادامه داشت. موقع شب، بعد از صرف شام که نان و پنیر و انگور بود، میهمانان شهرستانی در گروه‌های جداگانه برای استراحت به‌منزل اعضای "دفتر هم‌آهنگی" رفتند. مقداری هم لوازم خواب در دفتر آماده شده بود که بعضی از کارگران شهرستانی شب را در دفتر خوابیدند. تا صبح چند دسته دیگر از کارگران شهرستانی سر رسیدند. به‌طوری‌که نصفه‌های شب، دیگر حتماً جا برای دراز کشیدن روی زمین خالی هم به‌زحمت پیدا می‌شد. به‌هر ترتیب بود، آن شب صبح شد، ولی کسی از بدی جا شکایت نداشت. مثلاً یکی از کارگران اهل رشت که شب را در دفتر خوابیده بود، با اشاره به یک کنگره رستاخیزی که کارگران را به‌زور در آن جمع کرده بودند، می‌گفت: "از این زمین سفتی که دیشب روی آن خوابیدم، کیف کردم. چرا که این‌جا مال خودمان است، این کنگره مال خودمان است. همه چیزش واقعاً کارگری است و با آن کنگره‌های رستاخیزی از زمین تا آسمان فرق دارد. در آن کنگره‌ها جای خواب راحت بود، غذای عالی می‌دادند، همه چیز مجانی بود، ولی چه فایده که مال ما نبود، مال دستگاه بود، اصلاً نمی‌توانستیم حرف‌هایمان را بزنیم، آن‌ها خودشان همه چیز را معلوم می‌کردند، خودشان می‌بریدند و خودشان می‌دوختند و کارگران فقط دکور بودند".

### روحیه تفاهم

روز پنج‌شنبه کنگره به‌طور رسمی شروع به‌کار نمود. زیر چادر، هوا به‌شدت گرم بود و زور سه چهارتا پنکه‌ای هم که کار می‌کردند، به‌گرما نمی‌رسید. ولی در طول کنگره کسی اصلاً حواسش به‌گرما نبود و شکایتی از این بابت نداشت.

اول نمایندگان مختلف گزارش واحدهای خود را دادند و از مشکلات خود و از پیروزی‌های خود صحبت کردند. که برای حاضران بسیار آموزنده بود، زیرا به‌کوله بار تجربه آن‌ها اضافه می‌کرد.

در طول کنگره کارگران شرکت کننده، عالی‌ترین روحیه تفاهم و همکاری را از خود نشان دادند. نظم و انضباط ذاتی کارگران، به‌بهترین شکلی نمایان بود. با کمیته تدارک کنگره، داوطلبانه و با اشتیاق زیاد همکاری می‌کردند. مثلاً هنگام دادن چای و غذا و یا نظافت کنگره، بدون این‌که خواسته شود، خودشان حداکثر کمک را ارائه می‌دادند. اغلب موقع خریدن غذا، بقیه پول خود را نمی‌گرفتند و به حساب کمک مالی می‌گذاشتند.

### احساس مسئولیت

جریان کنگره نشان داد که کارگران واقعاً این تشکیلات را مال خودشان می‌دانند. مثلاً موقع بحث بر سر اساس‌نامه، تک‌تک کارگران مایل بودند روی تک‌تک مواد آن اظهار نظر کنند. روی جزئی‌ترین مسائل اظهار نظر می‌کردند که نشانه احساس مسئولیت آن‌ها روی وظیفه بزرگی بود که در مقابل خود قرار داده بودند. به همین دلیل به‌منظر می‌رسید که کنگره نتواند به‌موقع به‌کار خود پایان دهد. ولی به‌محض این‌که این موضوع مطرح شد، خود کارگران، بخش‌های فرعی را کنار گذاشتند. به‌رحال اساس‌نامه پیش‌نهادی که بیش از یک ماه صرف تدوین آن شده بود، تا حدود زیادی تغییر کرد. هنگام تنفس هم کارگران دست بردار نبودند و به‌جای استراحت و جبران کم‌خوابی، با هم بحث می‌کردند، تا نظرات خود را به‌هم نزدیک کنند. همین علاقه به‌وحدت و تفاهم باعث شد که کارها سریع‌تر به‌جلو برود و کنگره به‌موقع به‌کار خود پایان دهد.

روحیه وحدت و تفاهم و وحدت کارگری در همه زمینه‌ها به‌چشم می‌خورد. در این کنگره دو نماینده زن هم از تبریز و تهران شرکت داشتند. که یکی از آن‌ها به‌عنوان عضو هیئت رئیسه کنگره و دیگری به‌عنوان عضو هیئت نظارت بر انتخابات، انتخاب شدند. با این انتخاب کارگران نشان دادند که واقعاً بین کارگر زن و مرد فرقی قائل نیستند و حتی برای کارگران زن، نهایت احترام را نیز قائل هستند.

گفتیم کارگران این کنگره را واقعاً مال خودشان می‌دانستند، در همه جا این نکته به‌چشم می‌خورد. مثلاً وقتی مطرح شد که این تشکیلات نمی‌تواند با نام "اتحادیه سراسری" شناخته شود و باید یک نام متناسب برای آن پیدا کرد و یا وقتی پیش‌نهاد شد، شرایط انحلال این تشکیلات در اساس‌نامه پیش‌بینی شود، کارگران با این احساس که تشکیلات سراسری‌شان، هنوز پا نگرفته، مورد تهدید قرار گرفته با حرارت تمام از حقانیت تشکیلات سراسری خود به‌دفاع پرداختند و نشان دادند که چگونه از تشکیلات خودشان پشتیبانی می‌کنند.

بالاخره موقعی که بحث بر سر اساس‌نامه که مهم‌ترین دست‌رنج کنگره بود، تمام شد و اساس‌نامه به‌اتفاق آراء تصویب شد، روحیه وحدت و پیروزی به اوج خود رسید. کلیه حاضران به‌علامت تأیید اساس‌نامه و ابراز خوش‌حالی از این پیروزی، از جا برخاستند و پس از کف زدن طولانی، در حالی‌که اشک شوق در چشم اغلب آن‌ها حلقه زده بود، به‌خاطر پیروزی خود صلوات فرستادند.

وقتی کنگره به‌پایان رسید و کارگران عازم شهرهای خود شدند، خداحافظی‌های گرم و طولانی نشان از رضایت کامل آن‌ها از این پیروزی بود و قول و قرارها نشان می‌داد که به‌دنبال این پیروزی.

مقدماتی، بار سنگینی از مسئولیت را در جهت پیشبرد اهداف کنفدراسیون و تشکل کارگران ایران بر دوش خود احساس می‌کنند.

### اولین جلسه مشترک

بلافاصله بعد از پایان کنگره، اولین جلسه مشترک هیئت دبیران، اعضای علی‌البدل و بازرسان با حضور ۱۳ نفر از آنان در ساعت ۱۰/۳۰ شنبه ۵۸/۶/۱۰ تشکیل شد. ابتدا مسئولیت‌های هیئت دبیران به شرح زیر تعیین شد:

|                   |               |
|-------------------|---------------|
| ۱- علی‌رضا رضائی  | دبیر کل       |
| ۲- سیامک مؤیدزاده | دبیر تشکیلات  |
| ۳- بیژن اوشیدری   | دبیر تبلیغات  |
| ۴- داود قوامی     | دبیر مالی     |
| ۵- محمد گل‌بهاران | دبیر ارتباطات |

در همین جلسه از میان حاضران، برخی از اعضای کمیسیون‌های پنج‌گانه تعیین شدند و پس از آن برنامه پیش‌نهادی برای یک سال آینده قرائت شد که کلاً مورد تأیید قرار گرفت، مگر در مواردی که منوط به رسمی شدن کنفدراسیون باشد. در ضمن قرار شد برای تکمیل این برنامه از نظرات کارگران با تجربه استفاده شود.

### متن برنامه یک‌ساله کنفدراسیون

که در جلسه مشترک منتخبین کنگره به تصویب هیئت دبیران رسید، به شرح زیر است:

#### الف - برنامه دبیر تشکیلات:

دبیر تشکیلات موظف است طبق بند ۲ از ماده ۳۲ اساس‌نامه برای پیش‌برد کارهای خود حداکثر تا ۴۵ روز پس از پایان کنگره، کمیسیون و یا کمیسیون‌هایی برای انجام امور زیر تشکیل دهد:

- ۱- تهیه محل اقامت کنفدراسیون در مرکز و شعب شهرستان‌ها
- ۲- تهیه مشخصات لازم، جهت صدور کارت عضویت برای اعضاء حداکثر تا اول آبان ۱۳۵۸
- ۳- تهیه اطلاعات لازم و تنظیم گزارش از وضع و مشخصات اعضای سندیکاهای، شوراهای و اتحادیه‌های عضو، به منظور به رسمیت شناساندن و قانونی کردن کنفدراسیون از طریق دبیر ارتباطات، حداکثر تا اول آبان ماه ۱۳۵۸
- ۴- تعیین نمایندگان کنفدراسیون در شعب شهرستان‌ها حداکثر تا اول آبان ماه ۱۳۵۸
- ۵- نصب صندوق شکایات و پیشنهادات در مرکز و شعب شهرستان‌ها
- ۶- تماس با نمایندگان کارگران و بررسی خواست‌های صنفی - سیاسی آن‌ها، تهیه گزارش و ارائه آن به دبیر ارتباطات جهت مذاکره با مراجع مسئول
- ۷- تهیه و تنظیم فرم پرسش‌نامه که برای نمونه حاوی سئوالاتی نظیر: نام و مشخصات پرکننده پرسش‌نامه، نام استان، شهر، شهرستان، بخش، تعداد واحدهای صنعتی، کشت و صنعت، کارگاه‌های بزرگ و کوچک و سایر مراکز کارگری، تعداد کل کارگران، تعداد کارگران هر واحد، تعداد کارگران بی‌کار، تعداد کارگران خارجی، تعداد کارگران زن و مرد، تعداد سندیکاهای، شوراهای، اتحادیه‌ها و یا سایر تشکیلات کارگری صنفی و یا صنفی - سیاسی، تاریخ تأسیس، آدرس، تعداد اعضاء، نام و سایر مشخصات لازم مسئولان، ترکیب طبقاتی آن‌ها (کارگری، کارگری - کارمندی، و یا کارگری - کارمندی) تعداد و نام

سندیکاهای مستقل از احزاب و نیروهای سیاسی، تعداد و نام تشکیلات وابسته به احزاب و دستجات سیاسی و در صورت امکان دریافت اساسنامه، برنامه، نشریات، اعلامیه‌ها، جزوات و سایر اسناد.

توضیح: کمیسیون تشکیلات موظف است در اسرع وقت پس از پایان کنگره، پرسش‌نامه فوق‌الذکر را تنظیم و حداکثر تا پایان آبان‌ماه ۱۳۵۸ از طریق آمار تهیه شده، همچنین استفاده از آمار رسمی دولتی، گزارش کامل فعالیت خویش را به‌دبیر تشکیلات جهت ارائه به هیئت دبیران آماده سازد. پس از استماع گزارش توسط هیئت دبیران، دبیر تشکیلات موظف است بر اساس تصمیمات اتخاذ شده و با تکیه به مفاد اساسنامه از اطلاعات جمع‌آوری شده از پرسش‌نامه‌ها، اقدامات ذیل را جهت تماس با سندیکاهای غیر عضو و کلیه مراکز کارگری فاقد تشکیلات صنفی - سیاسی انجام دهد:

دعوت از نمایندگان سندیکاهای، شوراهای و اتحادیه‌ها به‌منظور بحث و تبادل نظر جهت به-عضویت رساندن آن‌ها در کنفدراسیون، اعزام نمایندگان کنفدراسیون به سندیکاها و اتحادیه-های غیر عضو، مراجعه به مراکز کارگری فاقد سندیکا و بررسی مسائل و مشکلات آن‌ها در زمینه تأسیس سندیکاهای، دعوت از کارگران آن مراکز به مرکز کنفدراسیون، شعب شهرستان‌ها و تشکیل جلسات آموزشی جهت بالا بردن سطح آگاهی صنفی - سیاسی آن‌ها و کمک به تشکیل سندیکاها در آن واحدها، تهیه اطلاعات لازم در مورد سندیکاهای غیر رسمی یا قانونی نشده و سندیکاهای تازه تأسیس جهت ارائه آن به‌دبیر ارتباطات برای تماس با مراجع دولتی به‌منظور به‌رسمیت شناساندن آن‌ها، سرکشی ماهانه به تمام سندیکاها، شوراهای و اتحادیه‌های عضو جهت رسیدگی به مشکلات و مسائل تشکیلاتی آن‌ها و تهیه گزارش جهت هیئت دبیران، کمک به تشکیل اتحادیه‌های کارگری در رشته‌های مهم صنعتی مانند ساختمان، حمل و نقل، ذوب آهن، ذوب فلزات، معادن، نفت، برق، پتروشیمی، نساجی، بنادر، مواد غذایی، دارویی و مانند آن‌ها.

۸ - تهیه گزارش ماهانه، سه ماهه، سالانه جهت ارائه به هیئت دبیران، شورای عالی و کنگره.

### **ب - برنامه دبیر تبلیغات:**

دبیر تبلیغات موظف است حداکثر تا اول آبان‌ماه ۱۳۵۸ کمیسیون‌های فرهنگی، سیاسی و چاپ و پخش را جهت انجام وظایف زیر تشکیل دهد:

- ۱- انتشار یک نشریه ماهانه (در صورت لزوم دو هفته یکبار) به نام "کارگران ایران" به-عنوان ارگان رسمی کنفدراسیون.
- ۲- انتشار جزوه یا جزواتی جهت تشریح تاریخچه جنبش‌های سندیکایی و ملی کارگران ایران.
- ۳- انتشار جزواتی در مورد حرفه‌ها و فنون مختلف، جهت بالا بردن آگاهی کارگران در این زمینه.
- ۴- اختصاص یک شماره از مجله "کارگران ایران" به روز اول ماه مه.
- ۵- برگزاری جشن اول ماه مه.
- ۶- برگزاری مراسم در ارتباط با مسائل کارگری و ملی، مانند روز پیروزی انقلاب اسلامی.
- ۷- انتشار جزوه‌های شامل اطلاعات و گزارشات و تحلیل‌هایی از پیروزی‌ها و شکست‌های کارگران جهان در مبارزات سندیکایی و ملی، تحت عنوان: "از تجارب دیگران بیاموزیم".

- ۸- ایجاد کلاس‌های سوادآموزی در مرکز کنفدراسیون و شعب آن و در صورت امکان در سطح کارخانه‌ها و محیط‌های کارگری.
- ۹- برگزاری جلسات سخنرانی، نمایش فیلم، اجرای نمایش‌نامه و تشکیل نمایش‌گاه در مرکز کنفدراسیون و شعب آن و در صورت امکان در سطح کارخانجات.
- ۱۰- انتشار و توزیع کلیه مصوبات کنفدراسیون، بخش‌نامه‌ها، اعلامیه‌ها و قطع‌نامه‌ها در سطح اعضاء.
- ۱۱- اجرا و برگزاری منظم سخنرانی‌ها در مرکز کنفدراسیون و شعب آن و محیط‌های کارگری، به‌منظور بالا بردن آگاهی طبقاتی و ملی کارگران.
- ۱۲- انتشار و پخش پوسترها و طرح‌ها در سطح ایران، به‌مناسبت روزهای کارگری و ملی.
- ۱۳- تشکیل جلسات هفتگی (یا دو هفتگی) از سه کمیسیون فرهنگی، سیاسی و چاپ و پخش برای هم‌آهنگ کردن فعالیت‌ها.
- ۱۴- تهیه گزارش‌های ماهانه، سه ماهه، سالانه جهت ارائه به هیئت دبیران، شورای عالی و کنگره.
- ۱۵- انتشار دو جزوه در سال در ارتباط با اوضاع عمومی ایران و جهان.
- ۱۶- هم‌آهنگ کردن فعالیت تبلیغاتی مرکز کنفدراسیون با فعالیت شعب شهرستان‌ها.
- ۱۷- تأسیس کتابخانه و آرشیو اطلاعاتی در مرکز کنفدراسیون و شعب شهرستان‌ها.

### **پ - برنامه دبیر مالی:**

- دبیر مالی موظف است حداکثر تا اول مهر ماه ۱۳۵۸ کمیسیون مالی را جهت انجام وظایف زیر تشکیل دهد:
- ۱- افتتاح حساب بانکی به‌نام کارگران ایران.
  - ۲- چاپ و صدور کارت عضویت.
  - ۳- دریافت حق عضویت.
  - ۴- تهیه گزارش مالی شامل پیش‌بینی هزینه‌ها و درآمدهای سالانه، حداکثر تا اول آبان ۱۳۵۸.
  - ۵- تهیه طرازنامه یا بیلان هزینه‌ها و درآمدها برای هر ماه.
  - ۶- تهیه طرازنامه یا بیلان هزینه‌ها و درآمدها برای سال مالی.
  - ۷- بررسی و تهیه گزارش ماهانه از مسائل و مشکلات مالی شعب شهرستان‌ها.
  - ۸- تشکیل صندوق کمک مالی طبق اساس‌نامه.
  - ۹- کمک به‌ایجاد صندوق‌های کمک مالی در سطح کارخانجات.
  - ۱۰- ایجاد صندوق کمک برای پشتیبانی از اعتصابات کارگری و سایر موارد اضطراری.
  - ۱۱- انتشار قبض‌های کمک مالی در ارتباط با برگزاری جشن‌ها و مراسم کارگری و ملی.
  - ۱۲- بهره‌گیری از نظرات کارگران عضو و غیر عضو و پیشنهادات آن‌ها برای صرفه جویی در هزینه‌ها و بالا بردن درآمدها.
  - ۱۳- تهیه پوستر و مانند آن جهت فروش در مراسم و اجتماعات مختلف.
- توضیح: تمام وظایف و فعالیت‌های دبیر مالی، باید در چارچوب اساس‌نامه کنفدراسیون، مخصوصاً ماده ۳۵، تبصره ۲ انجام شود.

### **ت - برنامه دبیر ارتباطات:**

دبیر ارتباطات موظف است حداکثر تا اول آبان‌ماه ۱۳۵۸ کمیسیون ارتباطات را جهت انجام وظایف زیر تشکیل دهد:

- ۱- تماس با وزارت کار و سایر مراجع دولتی برای شناساندن اتحادیه‌ سراسری کارگران ایران و قانونی کردن آن.
  - ۲- مذاکره و تماس با مراجع دولتی جهت کمک به شناساندن سندیکاها و اتحادیه‌های عضو و آن تعداد از سندیکاها و اتحادیه‌هایی که هدف‌ها و برنامه‌های‌شان منطبق با اساس‌نامه و اصول و برنامه‌های کنفدراسیون کارگران ایران است.
  - ۳- تماس و مذاکره با وزارت کار و سایر مراجع دولتی جهت گرفتن محل و مکان‌های مناسب برای استفاده کارگران به‌منظور برگزاری جشن‌ها و اجتماعات و یا تأسیس استادیوم‌های ورزشی و سالن‌های تفریحات سالم در محلات کارگری تهران و شهرستان‌ها.
  - ۴- شرکت فعال در تدوین قانون کار.
  - ۵- جمع‌آوری اطلاعات لازم از تمام خواست‌های صنفی - سیاسی کارگران ایران و تهیه گزارش جهت هیئت دبیران و شورای عالی.
  - ۶- تهیه پرسش‌نامه برای سندیکاها، اتحادیه‌ها، فدراسیون‌ها و کنفدراسیون‌های کارگری سایر ممالک و ارائه گزارش آن به هیئت دبیران جهت بررسی و اخذ تصمیم لازم در چارچوب اساس‌نامه، مخصوصاً ماده ۳۴، بند ۴.
  - ۷- دبیر ارتباطات باید در اسرع وقت نمایندگانی در تهران و شعب شهرستان‌ها جهت تماس با مسئولین و مراجع دولتی در تهران و شهرستان‌ها تعیین کند.
  - ۸- دبیر ارتباطات می‌تواند با تشکیل جلسات هفتگی با اعضاء کمیسیون ارتباطات و نمایندگان شعب شهرستان‌ها امور خود را هم‌آهنگ کند.
- این برنامه پیش‌نهادی با استفاده از تجارب محدودی تنظیم شده و طبیعتاً نواقصی دارد، بنابراین از کلیه کارگران عزیز، خصوصاً کارگران با تجربه در امور سندیکایی انتظار دارد با پیش-نهادات خود برای غنی‌تر کردن این برنامه کمک کنند.

## نمایشگاه عکس

در جریان کنگره در کنار عکس‌هایی از رهبر انقلاب و آیت‌الله طالقانی، نمایشگاه عکس بسیار زنده‌ای از نحوه کار در کوره‌پزخانه‌های جنوب تهران به‌دیوارها نصب شده بود که به‌خوبی بیننده را در حال و هوای کوره‌پزخانه‌ها فرو می‌برد. با نگاهی به این تصاویر، عمق استثمار و فلاکت این زحمت‌کشان کوره‌ها در جلوی دیدگان آدم زنده می‌شد.

در کنار این نمایشگاه، شعارهای پارچه‌ای زیادی بر در و دیوار به‌چشم می‌خورد که چندتایی از آن‌ها در زیر می‌آید:

- درود بر امام خمینی رهبر انقلاب اسلامی ایران
- با اتحاد خود، توطئه‌های ابرقدرت‌ها را درهم شکنیم
- زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران ایران
- اقتصاد ملی و شکوفان ایران، بر بازوان کارگران استوار است
- با ایجاد سندیکاها و شوراهای کارگری، در جهت اتحاد کارگران ایران بکوشیم
- ما خواهان تساوی حقوق کارگران زن و مرد در همه زمین‌ها هستیم

- برای دفاع از حقوق حقه خود، باید در تدوین قانون کار شرکت کنیم  
 - "اداره امور این زمین به دست کارگران است" (نقل از امام خمینی)  
 در کنار این عکس‌ها و شعارهای راستین طبقه کارگر، پوسترها و دورنماهای جالب کارگری به چشم می‌خورد که در همه آنها یک وجه مشترک عمده بود: وحدت و همبستگی.

## مخارج کنگره و کمک مالی

قبل از شروع انتخابات مسئولین هیئت مؤسس، یکی از کارگران با اشاره به مشکلات مالی موجود، پیشنهاد کرد حاضران در جلسه، نسبت به توان مالی خود، به صندوق هیئت مؤسس کمک مالی کنند. کارگران و نمایندگان حاضر در کنگره، به گرمی از این پیشنهاد استقبال کردند و هرچه در جیب داشتند، در طبق اخلاص گذاشتند و به همین ترتیب بود که در ظرف چند دقیقه، ۲۵۰۰ تومان جمع شد و بعضی از کارگران هم که پول در جیب نداشتند، قرار گذاشتند که در اولین فرصت، کمک مالی خود را به صندوق واریز کنند. در ضمن این‌را هم باید اضافه کرد که قبلاً کلیه بدهی‌های "دفتر هم‌آهنگی" که ۲۸ هزار تومان بود، عیناً به حساب هیئت مؤسس منتقل شده بود.

ضمناً جمع مخارج برگزاری کنگره، ۴۳۷۷ تومان شد که مبلغ ۲۵۹۵ تومان آن از محل فروش غذا و نوشابه و غیره تأمین شد و با احتساب ۲۵۰۰ تومان کمک مالی، ۷۱۸ تومان هم اضافه آمد که به صندوق هیئت مؤسس واریز شد.

## انعکاس در مطبوعات

تعدادی از روزنامه‌های صبح و عصر پایتخت از طریق اعزام خبرنگار به کنگره و یا به‌طور غیر مستقیم، مطالبی در این زمینه تهیه و به چاپ رساندند. از جمله روزنامه کیهان مورخ ۱۱ شهریور در خبری تحت عنوان: "تشکل کارگران" نوشت: "در این کنگره حدود ۸۰ نماینده واحدهای صنفی شرکت داشتند و مسائل و مشکلات کاری و کارگری واحدهای خود را تشریح کردند و روز بعد اساس‌نامه‌ی کنفدراسیون و بودجه مالی آن تصویب شد و اعضای هیئت دبیران انتخاب شدند".

همچنین روزنامه بامداد مورخ ۵۸/۶/۱۳ تحت عنوان: "کنگره هیئت مؤسس کنفدراسیون کارگران ایران پایان یافت" نوشت: "شرکت کنندگان ضمن پشتیبانی از انقلاب اسلامی ایران و محکوم ساختن تجاوزات امپریالیسم، خواهان تضمین استقلال ایران شده و در عین حال تأمین آزادی فعالیت‌های صنفی و ... در قطع‌نامه ذکر شده است".

در همین زمینه روزنامه اطلاعات، مورخ ۵۸/۶/۱۴ ضمن اشاره به کنگره، قسمتی از اطلاعیه مطبوعاتی دبیرخانه و قطع‌نامه کنگره را به‌طور فشرده چاپ کرده است.